

EL DISTRICTE VII

Estudi sociogràfic

Barcelona - febrer - 1971

R A I M O N B O N A L, sociòleg per la Universitat de
Lovaina (Bèlgica)

EL DISTRICTE VII DE BARCELONA

Estudi Sociogràfic

Barcelona, febrer del 1.971

RAIMON BONAL

Sociòleg per la Universitat de Lovaina (Belgica)

Departament de Sociologia

de la

Fundació Jaume Bofill.

el carrer de Sants, al Sur amb la Gran Via, a l'Est amb el carrer Olzinellas, Viladecans i Rvd. Amadeo Oller i a l'Oest amb l'Hospitalet de Llobregat. Comprèn 89 illes en el seu interior.

El setè, d'una forma també bastant irregular, limita el Nord amb la Plaça Salvador Anlada, confluència dels carrers de Sants i Olzinellas, al Sur amb la Gran Via en el carrer del Carril, a l'Est amb els carrers Moianès i 26 de gener i a l'Oest amb els carrers del Rdo. Amadeo Oller, Viladecans i Olzinellas. Té 32 illes.

Malgrat tot, la visió de conjunt del nostre districte VII és la d'un quadrat més o menys irregular. Al barri tercer, hi ha els solars de l'antiga Espanya Industrial i la futura estació de Sants i al barri sisè hi ha els jardins de Can Manteca.

Les hectàrees que comprèn cada un d'aquests barris, comptant-hi també la superfície marginada, són les següents:

<u>Barris</u>	<u>Has</u>	<u>illes</u>	<u>% de població respecte al districte</u>
1	19'67	23	<u>7'2</u>
2	20	22	6'9
3	37'70	58	10'7
4	35'33	32	12'4
5	75'13	71	24'3
6	91'03	80	36'6
7	<u>30'08</u>	<u>32</u>	<u>8'0</u>
	308'94	318	100'1

La relació entre les hectàrees, les illes i el tant per cent de població que inclou cada un dels barris, ens revela el següent:

1. Molta superfície marginada en el barri 6, malgrat que acapari quasi la tercera part dels habitants del districte.
2. Moltes illes i desproporcionada població als barris 3 i 5, malgrat que aquest darrer tingui la quarta part dels habitants del districte.
3. Bastanta superfície marginada al barri 7. Sembla degut a la seva petita proporcionalitat de població i, en canvi, posseint el mateix nombre d'illes del barri 4.

No sembla que puguem deduir gaire res més d'aquest quadre. Fora de què no sigui la gran arbitrarietat d'aquestes divisions per barris feta segurament per a crear unes àrees de base que permetin l'estudi proporcionat d'un districte.

Les divisions territorials, sempre i amb tot, només poden facilitar la tasca d'investigació; però certament no són fidels a la vida i als centres d'interés normals de la gent.

LA POBLACIÓ

Tenim unes dades de població des de l'any 1954. Això ens permetrà de mirar les coses amb una certa perspectiva. Serà d'interés de veure l'evolució, progressiva o regressiva, seguida per la població durant aquest període de més de vint anys.

De totes maneres, les dades amb què treballarem, no són pas les que provenen de l'estudi de població fet periòdicament pel Municipi, sinó que aquestes dades vénen corregides per una estimació feta per la Comissió Municipal d'Urbanisme. El quadre d'aquesta referència és el següent:

Barris	1954	1962	1964	1965	1966	1967	1968	Densitat 68
1	9210	9556	9794	9387	9542	9676	9757	496'0
2	8728	9056	9282	8895	9043	9170	9246	462'3
3	13570	14092	14443	13841	14072	14269	14387	381'6
4	15828	16424	16834	16133	16402	16632	16769	474'6
5	30833	31993	32791	31425	31948	32396	32664	434'7
6	38950	40416	41425	39699	40359	40926	41263	453'3
7	9910	10282	10539	10099	10268	10412	10498	349'0
	127043	131821	135110	129480	131635	133483	134584	435'6

Del 1954 al 1962 el percentatge de creixement de la població va ésser de 3'67. Del 1962 al 1964, de 2'49 %. Del 1964 al 1965, la població va disminuir de 4'17 %. Del 1965 al 1966 va augmentar altra vegada de 1'66 %. De 1966 al 1967, l'augment va ésser de 1'40 % i del 1967 al 1968 va augmentar només de 0'82 %.

L'evolució de la població, doncs, del 1954 al 1968 ha estat de 5'84 %. Creixement lent, molt lent, amb un ritme equilibrat i amb una excepció notable que és la de l'any 1965. De totes maneres, això ens fa pensar que es tracta d'una població molt estable i bastant independent dels ritmes de creixement o disminució que causen en altres sectors de la ciutat els moviments migratoris.

Serà bo d'estudiar-ho ara, a través d'aquests mateixos anys, sobre l'augment o disminució de la població cada any, en virtut de l'evolució provocada o pel creixement vegetatiu o pel moviment migratori.

Es amb aquesta intenció que hem confeccionat el quadre següent que contraposa els naixements a les morts, donant per tant el creixement vegetatiu i, com a conseqüència el moviment migratori.

<u>Anys</u>	<u>Naixements</u>	<u>Index natalitat</u>	<u>Defuncions</u>	<u>Creixement vegetatiu</u>	<u>Creixement migratori</u>
1954	1104	9'55 per mil	753	+351	
1962	1943	16'21	948	+995	+3255
1964	2038	16'59	986	+1052	+1938
1965	1939	16'47	1020	+919	-6038
1966	1936	16'17	1032	+904	+1055
1967	1806	14'88	1036	+770	+ 910
1968	1767	14'44	876	+891	+ 110

A la lectura d'aquest quadre, constatem que la mitja de naixements anuals del 1962 al 1968 és de 1904'63. Es a dir, hi ha hagut en aquest mateix període d'anys, 1'93 naixements per cada defunció. Pràcticament, l'evolució de la població per creixement vegetatiu es va doblant durant la cursa del temps.

L'índex de natalitat es manté a un ritme bastant normal, considerant el mateix període d'anys. Per a tenir-ne una idea exacta, per comparació, mirem-ho a l'any 1960 i comparem-lo amb Barcelona. No solament el de natalitat sinó el de mortalitat.

	<u>índex de natalitat</u>	<u>índex de mortalitat</u>
Districte VII	15'80 per mil	8'25 per mil
Barcelona	15'37	7'89

Com es pot comprovar, les quantitats es mantenen sensiblement en la mitja de Barcelona. Les variants no són significatives.

El creixement vegetatiu tampoc és massa significatiu. Són unes variants que es mantenen dintre un mateix equilibri.

Quan al creixement migratori, crida l'atenció la baixa enorme de l'any 1965. O sigui, que em sembla que, sense el perill d'equivocar-se, podem dir que l'augment de població del nostre districte és harmònic i que, si es donen petites o grans irregularitats, són degudes exclusivament al saldo migratori.

Per comprendre, finalment, aquest creixement progressiu i lent de la població i l'estabilitat de la mateixa, en aquest quadre que segueix hi hem estudiat l'evolució en períodes de quatre anys:

<u>períodes</u>	<u>% creixement</u>
1950 - 51 - 52 - 53	+1'86 %
1954 - 55 - 56 - 57	+2'92 %
1958 - 59 - 60 - 61	-2'03 %
1962 - 63 - 64 - 65	-1'78 %
1966 - 67 - 68 - 69	+1'02 %

Creixement harmònic, sense cops, amb lleugeres variacions que ens porta forçosament a la convicció d'una població estable en línees generals.

L'índex de masculinitat des de l'any 1950 fins el 1969 es manté a una mitja de 91'36 homes per cent dones. Sempre segueix una progressió constant, és a dir, aquest mitja oscil·la entre el mínim de l'any 1950 que és 88'07 homes per cent dones, fins el 94'66 homes per cent dones de l'any 1969. La mitja nacional és de 94'2 homes per cent dones i la mitja de Barcelona, 89'76. El que vol dir que el nostre districte es manté a un nivell mig respecte a Espanya i a un nivell superior respecte a Barcelona. Tinguent en compte que aquest índex, a Barcelona, és directament proporcional a la immigració, haurem de concloure que, donat que les xifres en qüestió no són massa significatives en la seva diferència, el nostre districte de Sants és un sector bastant català.

Amb ganes de confirmar o desafirmar això, mirem ara com el 34'3 % de persones del nostre districte són nascuts fora de Catalunya, o sigui, en nombres absoluts, 46.162 habitants per l'any 1968. Es deia districte amb menys percentatge d'immigració, perquè precisament aquestes dades caldrà ponderar-les amb els que fa un cert nombre d'anys que viuen al barri i que es consideren més catalanistes que els mateixos catalans. Són barcelonins? Sembla que sí, perquè només el 10'4 % dels que resten són nascuts a Catalunya. Per tant, nascuts a la ciutat de Barcelona, visquent en aquest districte, serien el 55'3%. O sigui que, per aquesta via, arribem a saber que no solament hi ha molt poca immigració, sinó que la majoria de les persones són de la ciutat de Barcelona.

Es la impressió que hom té quan transita per aquest districte. I dic això com ho feria normalment un periodista qualsevol. Es a dir, Sants dóna la impressió d'una població obrera catalana que, antigament, treballaven a Barcelona i que, més tard, han anat posant el seu petit negociet o la seva indústria i que avui dia, més o menys, viuen de manera força benestant.

EL SEXE I LES EDATS

La proporcionalitat dels sexes no és pas significativa. Així, per exemple, hi ha un augment o disminució de la població, els nombres relatius del percentatge d'homes permaneix sempre sensiblement igual. Així, per exemple, de l'any 1954 al 1968, el percentatge d'homes sobre el total de la població es manté així pels mateixos anys que hem considerat més amunt: 47'24 %, 48'03 %, 48'29 %, 48'45 %, 48'56 %, 48'62 % i 48'61 %. No hi ha significació possible. Equilibri manifest dels sexes.

Quant als grups d'edat, podem establir les comparances de l'any 1960 al 1968. No solament n'hem calculat els percentatges relatius a cadascun d'aquests dos anys, sinó que n'hem calculat el percentatge de creixement per a tots els grups d'edat. És així com tenim el quadre següent:

<u>Edats</u>	<u>L'any 60</u>	<u>%</u>	<u>L'any 68</u>	<u>%</u>	<u>Creixement (%)</u>
0-15	23.684	20'27	30.121	22'38	+27'18
16-25	16.040	13'73	19.724	14'65	+22'96
26-45	38.256	32'75	43.684	32'45	+14'18
46-65	28.852	24'70	34.959	25'97	+21'16
+ 65	9.970	8'53	6.096	4'52	-35'57
	116.802	99'98	134.584	99'97	+15'22

D'aquest quadre de les edats, s'en desprèn un creixement més o menys equitatiu de tots els grups d'edat, menys dels de més de 65 anys que han tingut de l'any 1960 al 1968 una disminució notabilíssima. Les diferències en el creixement en els altres grups d'edat ens sembla també poder dir que és significativa. Per exemple, el jovent augmenta fort fins els 25 anys. Sobretot, les primeres edats fins els 15 anys tenen un creixement ponderable. Per altra banda, es veu com aquest creixement no segueix pas el mateix ritme a les edats madures.

Això fa suposar que, dintre el quadre normal d'una pedagogia de barri i d'una dedicació de promoció de la gent, seria bastant inútil de preocupar-se en esmerçar esforços i diners per la gent vella, descuidant l'enquadrament d'unes generacions joves que estan en creixement progressiu i manifest.

Això també desfà el tabú de creure que el barri de Sants és un districte de vells. Ja hem vist abans com té una natalitat molt poc diferenciada de la mitja de Barcelona i una mortalitat també molt pròxima. Per tant, certament, l'estructura de les edats es manté molt equilibrada i no és qüestió de pensar en un envelliment progressiu de la població.

A l'hora de fer un balanç de la distribució d'aquests grups d'edat per barris, tenim el quadre següent en el que hi podem veure la distribució d'aquestes edats segons els barris: (Dades corresponents al 1968)

<u>Barris</u>	<u>0-15</u>	<u>16-25</u>	<u>26-45</u>	<u>46-65</u>	<u>+ 65</u>	<u>Total</u>
1	1960	1387	2963	2906	541	9757
2	1747	1432	2968	2628	471	9246
3	2916	2007	4513	4147	804	14387
4	4251	2365	5686	3833	634	16769
5	7889	5007	10603	7991	1264	32664
6	9222	6020	13708	10460	1853	41263
7	2136	1506	3242	3084	530	10498
	30121	19724	43684	34959	6097	134584

Aquestes dades, considerent la significació que puguin tenir, ens fan dir, segons el càlcul dels nombres relatius que no consten en el quadre i

que no fem constar per a no complicar excessivament les coses, que es dóna un predomini proporcional de la joventut en els barris cinquè i quart, que les edats madures predominen sobretot als barris primer, segon, tercer i setè i els vells predominen sobretot al barri primer. En línees generals, podem dir que la dreta del carrer de Sants ve recida per una lleugera superioritat del jovent i que les proximitats de la Plaça d'Espanya ve dominada, en certa manera, per la gent gran.

LA IMMIGRACIO

A l'hora de determinar unes característiques de la immigració al nostre districte, hem hagut de recórrer a l'estudi realitzat per la Comissió Mixta de Coordinació Estadística que només ha publicat un estudi que abarca dels anys 1961 al 1965. El concepte d'immigrant, segons aquest treball, es considera subjecte de la investigació tota persona que va declarar a l'empedronament de 1965 que en el de 1960 estava inscrita en un altre municipi. O sigui que, com a dades globals de la immigració, són molt vàlides les que hem apuntat més amunt que ens venien de la Comissió Municipal d'Urbanisme.

Aquestes dades actuals només ens serveixen per a determinar les variables més importants que afecten els immigrants al districte VII. Es per això que totes aquestes xifres les donarem només en nombres relatius.

En primer lloc, cal assenyalar que a Sants només hi ha el 5'03 % dels immigrants a la ciutat de Barcelona. D'aquests, 51'02 % són homes i 48'98 % són dones. En aquest sentit, podem dir que aquesta immigració és quasi exclusivament familiar. Això ve confirmat pel gros percentatge de casats i pel fet de què el 53'62 % dels immigrants són compresos entre els 25 i els 64 anys.

Quant a l'estructura de les edats dels immigrants, els percentatges vénen distribuïts de la manera següent:

<u>edats</u>	<u>percentatges</u>
0-15	14'83
16-24	24'26
25-64	53'62
65+	7'28
	99'99

D'aquesta distribució, es veu manifestament el predomini manifest de l'edat madura:... i precisament el 50'80 % d'aquesta immigració és gent activa i d'aquesta gent activa 46'02 % pertanyen a la categoria "artesans i obrers". O sigui, que definitivament, la immigració que ha acollit el districte VII és molt dinàmica i molt obrera. El seu nivell cultural tampoc és massa baix (si prenem només la dada dels analfabets).

Només hi ha un 5'23 % d'analfabets, quan la mitja d'analfabets per els immigrants de tota la ciutat de Barcelona és de l'ordre d'un 6'46 %.

Si considerem la regió de procedència, de moltíssim, són les províncies andalusses les que acaparen més percentatge immigratori en el nostre districte VII, és a dir, un 22'25 % quasi una quarta part. Les altres regions espanyoles, pràcticament no tenen significació.

Resumint, doncs, la immigració a Sants per les seves característiques, diríem que és sobretot familiar, de gent madura, molt activa, pertanyent a la classe obrera i quasi exclusivament andalussa. Ens sembla que aquesta seria una aproximació força fiable de l'essencial d'aquesta immigració.

L'ESTRUCTURA D'EMPLEU

El nombre d'actius al districte VII és de 53.645, o sigui, un 39'9 % en relació al total de la població. En quant a l'activitat, doncs, no arriba a la mitja de Barcelona, que és actualment d'un 44%.

La repartició per rames d'activitat d'aquesta població, la presentem en el quadre següent:

<u>Activitats</u>	<u>Nombres absoluts</u>	<u>Nombres relatius</u>
Dirigents	4340	8'1
Terciari	13712	25'6
Manuais	10761	20
Secundaris	<u>24832</u>	<u>46'3</u>
	53645	82'0

I què volen dir cadascuna d'aquestes activitats?

Dirigents: Professionals, tècnics i assimilats.

• Administradors, gerents i directors.

Terciari: Empleats d'oficina (amanuenses)

Venedors

Forces armades

Manuais: Agricultors, caçadors, treballadors forestals i assimilats.

Miners, caners i assimilats

Treballadors dels transports i de les comunicacions

Treballadors dels serveis, esports i diversions

Treballadors que no declaren professió

Secundaris: Artesans i treballadors en diversos processos de la producció.

Què es pot deduir d'aquest quadre de la repartició professional?

Es tracta d'un districte eminentment anticà. I confirma tot el que havíem dit. La gent és antiga al barri i s'ha creat amb molts anys i esforços una certa posició i unes noves possibilitats de defensar-se. Quasi el

50 % de les persones, tenen la seva petita indústria i alguna cosa produeixen. No és aquest un tarannà ben pròpi dels catalans? Són gent que de les pedres en treuen suc. Ni més ni menys que la confirmació del que havia estat dit precedentment. Aquí la gent, pel fet d'ésser catalana i barcelonina i pel fet de la seva antiguetat en el barri, ve a ésser una classe obrera aposentada.

D'entre la gent activa, ens ha interessat conèixer la importància del treball femení. Corresponent a l'any 1965, ens hem pogut fer amb el quadre següent que només fem constar amb nombres relatius per a la seva més fàcil comparació.

Al districte VII, el 21'57 % de la població activa és femenina. No arriba a la mitja de Barcelona, que és de 25'19%.

I les professions es distribueixen així:

1. Professionals, tècnics i assimilats 6'98% són dones.
2. Administració Pública, Gerents i Directors 1'29 %
3. Empleats d'oficina 20'52 %
4. Venedors 15'95 %
5. Agricultors, Pescadors, treballadors forestals i assimilats 1'95 %
6. Miners, canters i treballadors assimilats 0'28
7. Treballadors dels transports i comunicacions 1'31 %
8. Artesans, treballadors dels diversos processos de producció i treballadors no classificats 36'57 %
9. Treballadors dels serveis, esports i diversions 15'86 %

Cal assenyalar, abans de tot, la relativitat d'aquestes dades. El treball femení es presta enormament a la clandestinitat i l'incontrol. Es per això que, segurament, hi ha molt treball incontrolat en aquest terreny.

Aquestes dades, comparant-les amb d'altres districtes de la ciutat, resulten, en certa manera, sorprenents del fet que aquí, en contra d'altres sectors s'hi veu un fort predomini de les categories 3 i 8. Les emplades d'oficina i les treballadores d'artesanía i dels diversos processos de producció l'emporten de bastant sobre les altres categories. Una estructura semblant, només es dona al districte XII, amb petites variants de proporcionalitat.

C O M E R Ç (130)

Barri	Nº Empl. o/ooo	Nº Establ. o/ooo		
1	706	55	173	60
2	399	31	179	62
3	572	44	196	68
4	734	58	145	50
5	696	55	199	69
6	900	71	429	148
7	307	24	148	51
TOTAL	4314	338	1469	508
BARNA	127407	10000	28937	10.000

I N D U S T R I A (20-30-40-50-60-70-80-90-)

Barri	Nº Empl. o/ooo	Nº Establ. o/ooo		
1	832	34	169	73
2	1011	42	181	78
3	1509	62	229	99
4	3516	145	276	119
5	4109	170	380	165
6	4384	181	563	243
7	1652	68	215	93
TOTAL	17013	702	2013	870
BARNA	242266	10.000	23140	10.000

I N D U S T R I A (120)

Barri	Nº Empl. o/ooo	Nº Establ. o/ooo		
1	4	3	2	59
2	10	9	2	59
3	16	14	5	147
4	6	5	3	88
5	145	127	6	177
6	74	65	5	147
7	13	11	3	88
TOTAL	268	234	26	765
BARNA	11435	10.000	340	10000

S E R V E I S Q U A L I F I C A T S (160-170-200)

Barri	Nº Empl. o/ooo	Nº Establ. o/ooo		
1	405	21	10	34
2	531	28	18	61
3	797	41	22	74
4	1657	87	20	67
5	1848	97	19	64
6	2097	110	41	138
7	779	41	8	27
TOTAL	8114	426	138	465
BARNA	189849	10.000	2971	10.000

En aquest cinc quadres diferents, tenim la distribució de les empreses i dels empleats en els rams del comerç, de la indústria en general, de la indústria en els rams de l'aigua, gas, electricitat i sanitaris, dels serveis qualificats i dels serveis no qualificats. Entre parèntesis hi ha el nombre de referència amb el que s'indica més avall els tipus d'empresa i professió als quals corresponen cadascuna d'aquestes definicions. Aquestes dades vénen donades en nombres absoluts i amb la seva comparança al total de la ciutat i al tant per 10.000 que correspon cada una d'elles respecte a Barcelona.

A l'hora de treure'n unes lleis sociològiques o constants, ens adonem de què el barri 6 (que va des de la Torrassa a la Plaga Salvador Anclada) té unes caracte-

a la part Nord del districte.

Aquesta mateixa part Nord és la més significativa en quant a l'abundància d'administracions amb personal nombrats interessant els serveis qualificats.

Per la resta de les dades, no hi ha significació possible.

Ens sembla pocer concloure de tot plegat que el nostre districte és força industrial, això no porta pas necessàriament a la conclusió de que la gent treballadora té el domicili en el districte.

Precisament, tenir les dades del volum global de desplaçaments laborals de la gent del districte VII corresponents a l'any 1965.

De 46.308 desplaçaments, 41.955 són a Barcelona, és a dir, el 90'59 %. El segon lloc en importància és l'Hospitalet de Llobregat que suposa només el 4'58 %.

Vull dir que, possiblement, el fet de la mateixa existència d'un contexte industrial a Sants que té la seva importància, no presuposa de cap manera que aquest personal treballador visqui allà mateix. Malgrat que la nostra distribució vingui donada per barris, una cosa és la població domiciliada allà i una ^{altra} molt diferent és la població que hi ve a treballar.

SERVEIS NO QUALIFICATS (140-220-230-270)

Barri	Nº Empl.	o/ooo	Nº Establ.	o/ooo
1	433	31	133	49
2	501	36	133	49
3	338	24	101	37
4	714	52	181	66
5	984	71	253	93
6	1249	90	383	140
7	248	18	108	40
TOTAL	4467	322	1292	474
BARNA138702	10.000		27249	10.000

rístiques majoritàries arreu. Això no té res d'extrany del fet que aquest barri és de lluny el que té més extensió en hectàrees i el que té més percentatge de població, malgrat que la seva densitat no sigui, ni de lluny, la més gran. Això

ens indica senzillament que el barri 6 hi ha de tot i molt.

Malgrat tot, ens sembla que, a part de subratllar això del barri 6, el que és significatiu de constatar és la lectura i el que s'en desprèn d'aquest senzill quadre que segueix:

	<u>Nombre d'empleats (%)</u>	<u>Nombre d'empreses (%)</u>
Comerç	3'38	5'07
Indústria	7'02	8'69
Aigua, Gas...	2'34	7'64
Serveis qual.	4'27	4'64
Serveis no qual.	3'22	4'74

Aquestes dades afecten al total d'empleats i d'empreses respecte a la ciutat de Barcelona. De cop i volta, s'hi llegeix una certa desproporció o per part de les empreses o per part dels empleats respecte a la ciutat de Barcelona.

De totes maneres, quan al ram de l'aigua, gas, electricitat i sanitaris la desproporció és veritablement significativa. Es a dir, en aquests rams d'indústria, havent-hi al districte VII molta proporció d'empreses, no hi ha pas, ni de lluny, una proporció semblant de treballadors.

Això ens indica, sense volguer forçar les coses, que segurament es tracta d'empreses molt tecnificades i que empleen molt poc personal en el seu funcionament. Aquesta pot ésser una primera aproximació al significat d'aquesta desproporció.

Quant a l'estructuració diferencial empreses-treballadors per barris dintre el districte VII, ens sembla també interessant d'indicar en la categoria professional del comerç, en els barris 2, 6 i 7 un saldo desproporcionat favorable a les empreses i en el barri 4 una significació diferencial favorable al nombre d'empleats. Això fa pensar que en aquest barri 4 segurament s'hi troben els supermercats més importants o els grans magatzems. El barri 4 és el que està situat al Nord-Est del districte.

En la indústria en general, sembla que els barris més populosos amb indústries grans ocupant molt personal són els 4 i 5, corresponent ambdós

INTERPRETACIO DE LES CLAUS DE ACTIVITATS PROFESSIONALS

I N D U S T R I A

C O M E R Ç I S E R V E I S

000	Agricultura, Selvicultura, caça i pesca	130	Comerç
010	Explotació de Mines i Canteres	140	Transports i comunicacions
020	Indústries Alimentícies, Begudes i Tabac	160	Administració Pública
030	Indústries textils	170	Banca, est. financers, Asegurances, mobiliaries i Administració, bens immobles.
041	Indústries del cuir	200	Serveis al públic i a les empreses, Ensenyament
042	Vestits, Sabates i Confecció textil	220	Serveis personals, servei domèstic, Hoteleria
040 = 041 + 042		230	Serveis d'esbarjo: cines, teatres
050	Indústries de la Fusta	270	Activitats no ben classificades
060	Paper i Arts gràfiques	300	Professionals
070	Indústries Químiques	310	Llarga enfermetat, pensionistes, Invalidesa provisional
080	Producció de argila, vidre i ceràmica	340	Parats
091	Indústries metàl·liques bàsiques	350	Religiosos
093	Construccions metàl·liques i elèctriques	360	Contingent Militar
095	Produccions metàl·liques i altres fàbriques		
090 = 091 + 093 + 095			
110	Indústries de la Construcció		
120	Aigua, Gas i Electricitat, i Sanitaris		

LA RENDA PER CAPITA

Segons el càlcul fet en funció de la tasa de motorització la renda "per càpita" al districte VII i segons els barris es presenta de la manera següent: (dades corresponents al 1968)

<u>Barris</u>	<u>Cotxes</u>	<u>Tasa motorització</u>	
		<u>(Cotxes % habitants)</u>	<u>Renda per càpita</u>
1	1.131	11'6	83.433'20
2	896	9'7	73.805'90
3	1.457	10'1	75.832'70
4	2.087	12'4	87.486'80
5	3.228	9'9	74.819'30
6	4.090	9'9	74.819'30
7	<u>1.112</u>	<u>10'6</u>	<u>78.366'20</u>
	14.001	10'4	77.352'80

Aquesta mitja del districte, per persona i per any, no arriba a la mitja de Barcelona que actualment sobrepuja una mica de les 80.000 ptes. anuals. O sigui, que els ingressos econòmics a Sants, sense ésser fabulosos ni misèrrims, es mantenen dintre d'una línia de l'apar fent, que és molt típic de tot el que ha estat dit precedentment.

Si ens fixem amb les rendes diferencials per barri, notarem desseguida les diferències significatives per excés dels barris 1 i 4, que corresponen en grans línies a la part Est del districte i, per defecte, ens sembla també significativa la renda mínima del barri 2, que correspon també a la part Est del districte.

Per a fer-nos una idea del que significa la distribució de la població del districte segons els ingressos econòmics, tenim els percentatges dels ingressos familiars corresponents a l'any 1963. Per a més fàcil lectura els presentem amb la possibilitat de comparança amb el total de Barcelona:

<u>Ingressos anuals familiars</u>	<u>% D.VII</u>	<u>% Barcelona</u>
inferiors a 40.000 ptes	17'93	22'47
de 40.000 a 80.000 ptes	69'92	53'19
de 80.000- 100.000 ptes	8'62	18'84
superiors a 100.000 pts	3'53	5'49

Aquest quadre ajuda a confirmar el que havia estat dit precedentment. El nostre districte es manté a un nivell mig d'ingressos familiars anuals. Quan per a tot Barcelona les dues primeres categories, és a dir, els que no sobrepassen les 80.000 ptes anuals, suposa un 75 %, pel nostre districte suposa un 87 % de famílies. El que confirma evidentment la sospita de què en els barris 1 i 4 que sobrepassen de bastant la mitja del

districte, segurament que els que fan pujar aquesta mitja són unes quantes, segurament poques, butxaques extraordinàriament potents.

A part aquesta petita excepció que acabem d'apuntar, al districte VII, almenys des del punt de vista econòmic, que és al que veritablement estem fent referència ara, hi ha una igualtat econòmica bastant generalitzada. Sobretot, quan aquest 69'92 % de famílies amb ingressos entre 40.000 i 80.000 pessetes anuals és el més elevat de tota la ciutat de Barcelona.

LA VIVENDA

Quant a la vivenda, l'any 1965, hi havia 28.588 vivendes i l'any 1968, les vivendes eren en nombre de 33.343. Es a dir, en l'espai relativament curt de 3 anys, s'han edificat 4.755 vivendes noves a una mitja de 1585 vi-vendes per any. El ritme de la construcció és ponderable.

En l'anàlisis d'aquesta situació de la vivenda, per l'any 1965 i per barris, ve reflexat en aquest quadre que segueix:

<u>Barris</u>	<u>Vivendes</u>	<u>%</u>	<u>% propietat</u>	<u>Habitacions/vivenda</u>
1	2.264	7'91	22'04	4'16
2	2.036	7'12	9'72	4'04
3	3.394	11'87	13'55	4'17
4	3.379	11'81	17'78	4'17
5	6.541	22'88	17'52	4'14
6	8.452	29'56	21'20	4'11
7	<u>2.522</u>	<u>8'82</u>	<u>15'86</u>	<u>4'09</u>
	28.588	99'97	17'82	4'12

La primera cosa que es veu és que el nombre de vivendes està en proporció directa del nombre d'hectàrees del barri i del percentatge de la població que conté el barri. Això vol dir que no hi ha cap desproporció en aquests barris del districte VII. La densitat de població, en canvi, segons els barris és molt diferent. Es a dir, no es corresponen pas les hectàrees, el percentatge de població, les vivendes amb la densitat de població. La densitat més forta es dona en el barri 1 tocant a la Plaça d'Espanya, on l'extensió és la mínima i el percentatge de població i les vivendes són els més baixos després del barri 2.

Aquesta pot ésser una primera aproximació de cara a conèixer els rellogats existents. Perquè a poques hectàrees, poc percentatge de població, poques vivendes i molta densitat de població és un fidel reflexe d'una bona proporció de rellogats. De totes maneres, això ho estudiarem per altres canals tot seguit.

Quant a la propietat, hi ha varies coses a assenyalar:

1. Hi ha realment una diferència significativa en els barris 1 i 7. Es a dir, donada la poca abundància relativa de vivendes, n'hi ha moltes en propietat. Corresponen ambdós a les vores de la plaça d'Espanya, el triangle inferior de la dreta.

2. N'hi ha relativament poques en propietat als barris 5 i 6, és a dir, la meitat esquerra del districte.

3. Hi ha un cert equilibri en els barris 2 i 3, es a dir, la part Est superior del districte. Equilibri en la proporcionalitat s'entén.

La mitja de 4'12 habitacions/vivenda ens sembla realment indicadora d'unes vivendes espaioses. Tot és de saber exactament què s'entén per habitació. Sota molts aspectes, a vegades, la cuina i d'altres compartiments de la casa són considerats com habitacions.

Quant al barraquisme, el setembre del 1969, hi havia censades en tot el districte 44 barraques. No crec que sigui una quantitat mínimament significativa.

Que les construccions, almenys moltes, són de factura bastant antiga es veu desseguida del fet que només el 48'69 % de les vivendes tenien ascos l'any 1965.

I - I - I - I - I - I - I - I - I - I - I - I - I - I - I

I quins lloguers es paguen al nostre districte?

Que paguen lloguers inferiors a les 500 pessetes mensuals, representen les 3/4 parts dels lloguers que es paguen als barris 1,2,3 i 7. Al barri on es paguen els lloguers més cars, és el barri 4. Resumidament, el quadre essencial dels lloguers al nostre districte, és el següent:

Lloguers	Barri						
	1	2	3	4	5	6	7
- 250	514	645	1113	615	1618	2057	733
250-500	762	636	969	610	1372	2196	788
501-1000	205	225	359	527	846	972	298
1001-1500	69	50	117	142	344	412	110
1501-2000	58	32	82	284	182	260	27
2001-2500	34	41	20	169	241	177	18
2501-3000	11	36	76	128	113	60	3
3001-5000	7	0	5	82	29	8	0
+ 5000	0	0	0	0	0	0	3

A part de les dades generals que he apuntat més amunt, cal assenyalar com al barri 1 el 45'90 % dels lloguers oscil·len entre les 250 i les 500 pessetes mensuals. Quasi la totalitat dels barris, a l'excepció del 4, la generalitat dels lloguers no passen del les 1.000 pessetes mensuals.

bilitin habitacions per a ajudar a pagar el lloguer de la casa o per a cobrir altres despeses de les famílies.

Malgrat tot, caldrà tenir compte d'aquestes dades. Per a arribar a conèixer exactament els rellogats, el mecanisme que hem seguit no soporta la crítica. La nostra conclusió ens parla, certament, d'un dèficit d'habitacions; però això no vol pas dir necessàriament que aquesta manca d'habitacions trobi una explicació exhaustiva dient que es tracta només i únicament de rellogats. Hi ha també els fills casats que es queden a viure a la casa dels pares. Es per això que tenim la impressió que, malgrat la força de l'argumentació anterior, no es tracta pas de donar-li una valor absolut; sinó temperar prudentment aquestes xifres pel que acabem de dir.

(A l'anexe III hi hem fet constar la distribució de les vivendes en funció del seu estatut legal).

L'ASSISTENCIA MEDICA

En el que es refereix a l'assistència mèdica, ens hem fet el quadre següent, per barris:

Barris	Tocòleg-ginecòleg	Angiòleg	Med. general	Cirurgia traumàtica	Pediatra	Odontòleg-Estomatòleg	Reumatòleg	Aparell circulatori	Aparell respiratori	Psiquiatre	Cirurgia	Cardiòleg	Uroleg	Aparell digestiu	Analiste	Med. nuclear	Sense constància de l'especialització	Comadrones	Cliniques	Dispensaris	Oficina central del nen	Ambulatoris S.S.	Practicants
1	1	1	1	1	1	2												2					2
2						1	1											3					1
3			2		1			1	1								1						4
4			3	1	1					1							5	1					6
5	2			1	5	1		2	1	1	1	2	1	1	1	1	5	6	2			1	17
6				1	1	1				1	1						5	7					12
7	1		3	1		1		1					1				1	4		1	1		2
	4	1	9	5	9	6	1	4	2	3	2	2	2	2	1	1	17	23	2	2	1	1	44

71 metges

A la vista global d'aquest quadre, una de les coses que salten més ràpidament a la mirada és que el barri més ben assistit és el 5, és a dir, el de Collblanch. 25 metges amb una gran varietat d'especialitats, 6 comadrones i dues clíniques. Aquestes clíniques són la del doctor Farré, amb 7 llits,

al carrer Galileo, nº 165, fundada l'any 1942 i la del Dr. Llauredó, amb 18 llits, al carrer Roger, nº 1, fundada l'any 1926.

El dispensari del barri 2 és municipal i el del barri 7 és de la Creu Roja.

L'ambulatori de la Seguretat Social del barri 4 es troba al carrer Numància, nº 23.

L'Oficina Central del nen del barri 7 és una institució creada pel ministeri de Justícia per a subvenir a l'assistència i a la cura dels nens en els primers temps de la lactància. Aquesta institució depèn de la Protecció de Menors i, per tant, del Ministeri de Justícia, i les consultes i control dels lactants es fa completament gratuït. A Barcelona ciutat, n'hi ha una per barri i la central és al carrer Roger de Flor, 198. En arribar un nen a visitar-se omplenen una fitxa i pot anar-hi sempre que ho necessiti.

Malgrat la relativitat d'aquestes dades per a una ciutat com Barcelona, podem dir que al nostre districte hi ha un metge per 1.895'54 habitants. Es una aproximació relativa a la manca d'assistència mèdica a tots els barris perifèrics de la ciutat.

Per altra banda, tenim notícia que un grup d'especialistes obrirà dintre un breu plaç de temps al barri 5, dintre la zona de Collblanch, al carrer Torns, un consultori de medecina amb equipament apropiat i amb servei permanent. Les consultes es pagarien amb una quota mínima i hi hauria una disciplina de grup bastant estricta. Malgrat el caràcter que té el grup d'omplernar un buit important, sembla que hi hauria un marge per a la medecina gratuïta i assistencial.

L'ENSENYANQA

El més interessant, és de veure la repartició dels centres, alumnes i aules, segons els diversos sectors de l'ensenyament. Totes les dades referents a aquest apartat, corresponen a l'any 1969-1970.

Abans de tot, valguin unes consideracions globals sobre la població infantil.

Recordem, en gran línies, la línia seguida per la cursa dels naixements i l'índex de natalitat dels últims anys:

<u>Anys</u>	<u>Naixements</u>	<u>Índex de natalitat</u>	<u>Edat actual</u>
1957	1571	13'21 (per mil)	14
1958	1690	13'94	13
1959	1909	15'48	12
1960	1846	15'80	11
1961	1824	15'36	10
1962	1943	16'21	9
1963	1852	15'23	8
1964	2038	16'59	7
1965	1939	16'47	6
1966	1936	16'17	5
1967	1806	14'88	4

Per a l'any 1963, l'índex de natalitat a Barcelona era de 16'86 per mil. Podem, doncs, considerar que el nostre districte es manté a un nivell mig respecte a la ciutat de Barcelona.

Per altra banda, com hem vist abans, el districte VII és un districte en què l'augment de població es deu al creixement vegetatiu i no al creixement migratori. Recordem que del 1960 al 1968 la població escolar ha crescut en un 22'98 %. Això planteja d'entrada un problema escolar en creixement i, per tant, un fatal augment de les necessàries instal·lacions escolars de cara al futur. Un primer interrogant s'imposa: hi ha aquesta preocupació en una població escolar en alça?

Segons les dades del quadre precedent, tinguent en compte només la natalitat i prescindint de les possibles variacions que hi hagin pogut aportar els moviments migratoris, tindríem que actualment al parvulari hi hauria 3.742 infants de 4 i 5 anys; a la primària, en el grup de 6 a 9 anys n'hi haurien 7.772 i en el grup de 10 a 13 anys n'hi haurien 7.269.

La relativitat d'aquests nombres és evident del fet que, segurament, els moviments migratoris portarien certes correccions, qui sap si essencials, a aquesta distribució matemàtica de la població escolar.

De cara a l'esdevenidor, en funció evidentment del ritme de la natalitat actual, prescindint certament de tota possible evolució migratòria, cal pensar que el ritme és molt igual i que es mantindrà a un nivell, en certa manera estable.

El quadre de la repartició de les diverses ensenyances al districte, segons els sectors als quals afecta, és el següent:

PARVULARI

	<u>Sector públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sector privat</u>	<u>Total</u>
Centres	12	6	46	64
Aules	16	5	49	70
Alumnes	1008	439	1187	2634

La densitat d'alumnes per aula en el parvulari és de 37'63.

Cal subratllar la nostra sorpresa en veure el possible error escolat en el sector de l'Església, quan hi consten 6 centres i només 5 aules. De totes maneres, aquesta equivocació no pot fer pas variacions de molt els resultats.

A part això, tinguent en compte que, al ritme de natalitat actual, aquest grup dels 4-5 anys comprèn més o menys 3.742 infants, el déficit físic d'escolaritat en el parvulari és de més o menys el miler d'infants. Seria només el 70'39 % d'aquestes criatures que trobarien instal·lacions. El problema sembla bastant greu. És una llarga quarta part d'aquestes criatures que no tindrien escoles.

Malgrat tot aquí, com en l'assistència mèdica, en el contexte d'una ciutat gran, és difícil limitar territorialment les necessitats perquè la facilitat de comunicacions i de transports, no plantegen les coses amb la mateixa gravetat que en poblacions més petites o en zones rurals.

...

...

...

PRIMARIA

	<u>Total</u>	<u>Sector públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sector privat</u>
Centres	75	17	8	50
Aules	328	125	55	148
Alumnes	12175	4763	2250	5148
Densitat	37'1	38'1	41'1	34'8
Mal escolaritzats (dèficit funcional)	1540	562	290	688

El dèficit funcional és el nombre d'alumnes que sobrepassen la mitja de 30 alumnes per aula. Cal assenyalar que el nostre districte VII és el tercer districte de Barcelona amb més dèficit funcional, després del IX i del XII. Aquesta dada no deixa de tenir un cert interès.

La repartició segons el sexe d'aquesta població infantil és la següent:

	<u>Sector públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sector privat</u>	<u>Total</u>
nens	2708	984	2141	5833
nenes	<u>2060</u>	<u>1275</u>	<u>3007</u>	<u>6342</u>
	4768	2259	5148	12175

I aquesta mateixa repartició pels grups d'edat de l'ensenyança primària, és la següent:

	<u>Sec. Públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sec. Privat</u>	<u>Total</u>
alumnes 6-9 anys	2913	1906	3079	7898
alumnes 10-13 anys	1827	353	1930	4110

Per a tota l'ensenyança primària, segons el ritme de natalitat actual, aquests grups de 6 a 13 anys, tenen més o menys 15.041 persones, que, en principi, serien els infants en edat de l'ensenyament primari. Com podem veure, el dèficit físic rodaria entorn de les 1500 persones. Es clar que aquí caldrà treure-hi els que, no havent complert els 13 anys, ja estan a l'ensenyança mitja i els que segueixen estudis professionals i mantenir les reserves oportunes pels possibles canvis que hagi pogut portar a l'estructura d'edats la migració. Malgrat tot això, amb un risc d'error possible, hem de concloure que hi manquen instal·lacions docents al nostre districte en el que es refereix a l'ensenyança primària.

ENSENYANÇA MITJA

Al nostre districte VII, quant a l'ensenyança mitja, hi ha només un institut, dues seccions filials delegades, quatre col·legis de l'Església i no hi ha una sola institució privada docent.

Quant a les Acadèmies privades, en direm alguna cosa en apèndix.

L'estat de pobresa cultural en quant a l'ensenyança mitja és bastant evident i evita tot comentari.

T R A N S P O R T S

El districte VII és de les zones de Barcelona més ben comunicades. No fa pas gaires anys, que el nostre districte era un sector de difícil accés. Avui dia no es pot dir el mateix i sembla que les perspectives en aquest sentit encara siguin més favorables, puix que les previsions per l'any 1974 són òptimes en el que als transports fa referència.

Pel que es refereix a les comunicacions fora de Barcelona, es pot dir que la proximitat de la Plaça d'Espanya i la sortida de Barcelona per Pubilla Casas d'Hospitalet, permeten la connexió del nostre districte amb tota la zona del Baix Llobregat: Cornellà, Esplugas, Sant Feliu, El Prat, Sant Climent, Martorell, Molins de Rei, Sant Just, Hospitalet, Santa Coloma de Cervelló, Sant Boi, Sant Joan Despí, Castelldefels i el Camp d'Aviació.

Además d'aquestes comunicacions per autobús, hi ha els ferrocarrils catalans que, sortint de la Pza Espanya van cada vint minuts a Sant Boi de Llobregat, cada hora a Martorell i cada dues hores a Igualada i a Manresa.

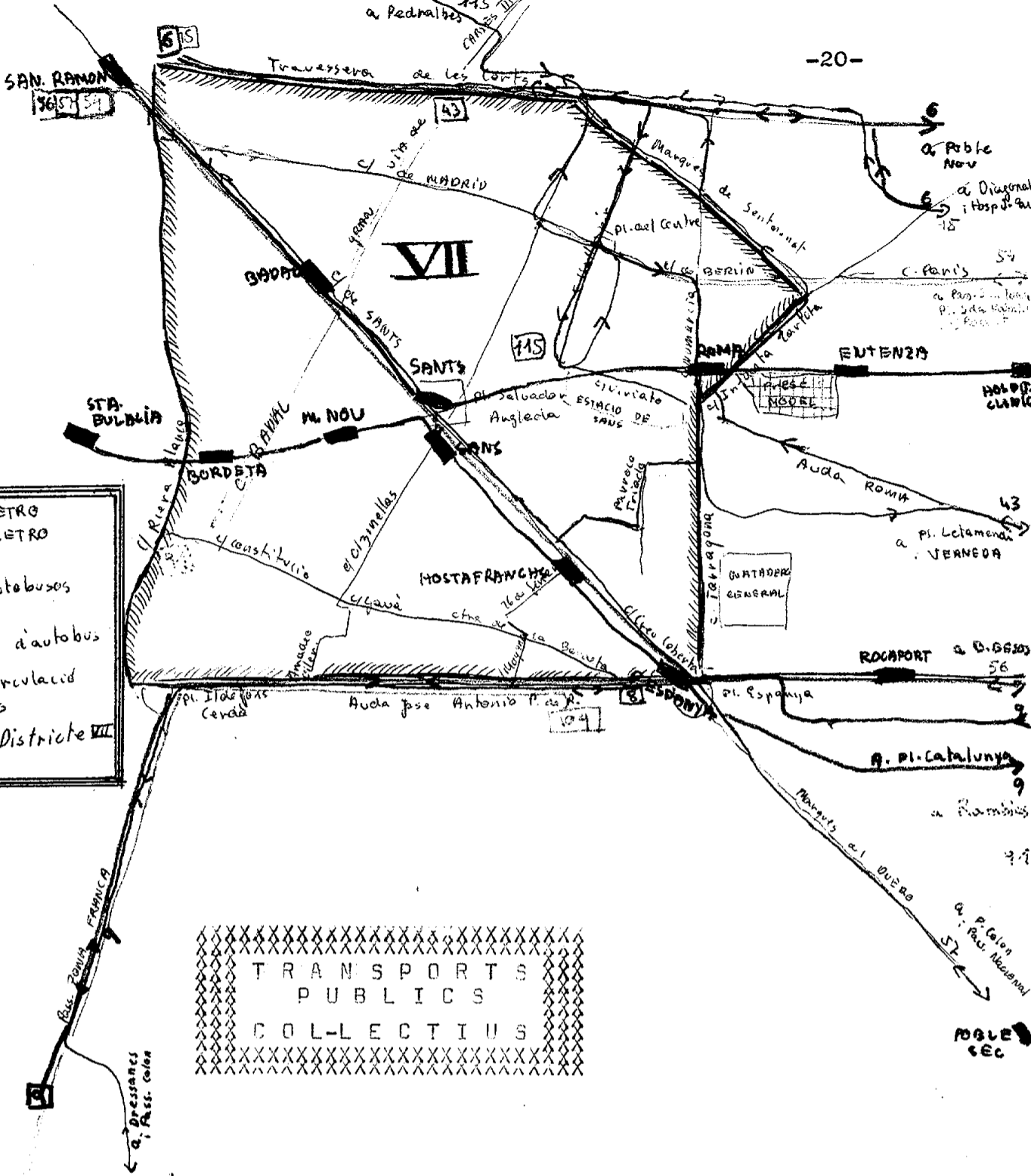
Per les comunicacions ~~urbanes~~ urbanes, els quadres de la plana següent especifiquen, el de dalt les comunicacions totals que toquen al districte i el de baix les zones de Barcelona que queden relacionades amb el districte VII, utilitzant un sol mitjà de transport.

Quant als horaris, hi ha dos serveis permanents, és a dir, el 54 i el 56. El que comença més aviat dels altres és el 57 que té l'hora de sortida a les 3'53 del matí. I el que arriba més tard és el 8 que ho fa a les 2'29. Potser també val la pena d'assenyalar que el 115, que relliga Sants amb la zona universitària i Pedralbes només té el servei des d'octubre fins a juny, és a dir, durant el període hàbil d'estudis universitaris.

Els horaris dels diversos serveis del barri, són els següents:

	<u>sortida</u>	<u>arribada</u>	
metro	5	23'11	
9	4'50	22'50	
6	6'05	22'35	
109	4'55	22'30	
91	6	22'30	
8	4'35	2'29	
54	Permanent		
56	Permanent		
57	3'53	1'33	
15	4	23'25	
13	5	23'16	
115	7'40	21'51	(D'octubre a juny)

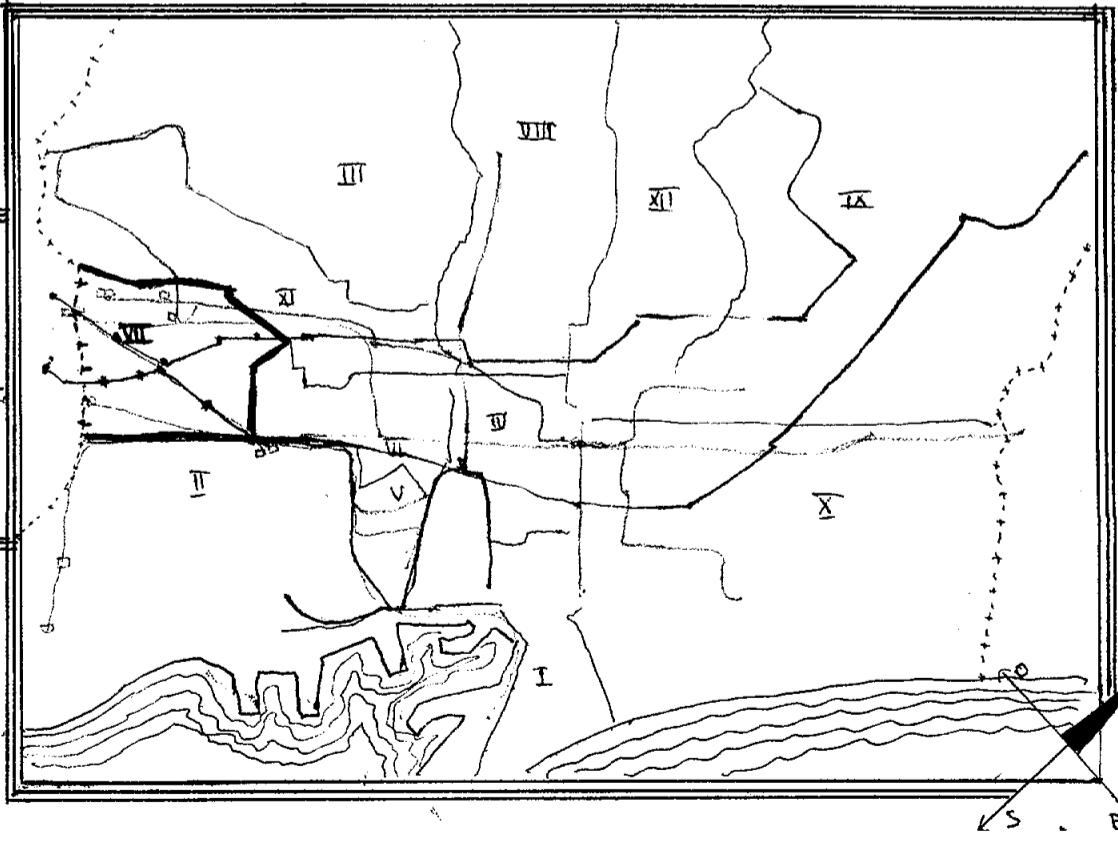
TERME MUNICIPAL DE
HOSPITALET

— Linea de METRO
 ■ Estació de METRO
 - - - - - Lineas d'autobusos
 [15] Origen i Final d'autobus
 → Direcció de circulació
 ← del autobus
 Limit del Districte VII

TRANSPORTS
PUBLICS
COLLECTIUS

Zones de Barcelona que
 queden relacionades amb
 el Distr. VII, utilitzant
 un sol mitjà de transport
 — AUTOBUS
 o bé
 — METRO

PLANS URBANÍSTICS DEL DISTRICTE VII

Per a tenir una idea dels possibles projectes que hi poguessin haver entorn del nostre districte en el que fa referència a la planificació urbanística, ens vam posar en contacte amb el Servei de Planificació i el Servei d'Extensió i Reforma de l'Ajuntament de Barcelona. Malgrat tot, hem de confessar que volíem completar aquesta breu informació amb ~~la~~ les preocupacions o centres d'interés del senyor Concejal President del districte. S'ens ha dit que seria inútil l'entrevista perquè no s'en treuria res: el senyor Concejal s'ocupa només de les coses localistes, ha estat la resposta.

La nostra informació, queda resumida en aquestes quatre punts següents:

1º/ Els terrenys compresos en el solar de l'antiga Espanya Industrial, seran destinats a edificació de vivendes. Serà una nova urbanització en la que, adams d'haver-hi unes quantes illes, s'hi ha projectat una escola, una guarderia i uns terrenys esportius que admetran en el seu interior una piscina municipal.

2º/ Està en litigi encara si l'estació de Sants ha d'ésser subterrània o no. El problema de fons és econòmic perquè la RENFE no està disposada a fer una despesa tan important.

El projecte, tant si és subterrània com exterior, no preveu pas l'eliminació de vivendes, sinó només l'eliminació d'alguns magatzems o petites indústries. Aquest segons punt, doncs, no afectarà de cap manera a l'estructura o ritme de la població actual.

3º/ Sobre els solars de l'antiga "Manufacturas Batlló S.A." ningú en sap donar la veritable raó. Sobre el pla de la ciutat, hi ha una nota que diu "tolerancia de vivienda e industria".

4º/ Els FF.CC. Catalans serien subterranis per la Gran Via a fi d'alliberar les proximitats de la Plaça d'Espanya de tota dificultat de tràfic.

Estatut legal de les vivendes del districte VII

Podem afegir-hi, en relació amb les dades de les vivendes, aquest quadre de les llicències d'edificació concedides en diversos períodes d'anys. Aleshores, cal comptar la construcció de l'edifici després de dos anys de concedida la llicència.

Esquemàticament, el quadre és el següent:

Barris	Total vivendes concedides			63-68			Prote- gides
	58-62	63-68	58-68	De renda lliure	Limitada	Subvencionades	
1	101	285	386	68	215	2	
2	62	505	567	328	177		
3	197	575	772	438	136	1	
4	374	828	1202	272	545	3	8
5	913	3305	4218	1241	1908	2	114
6	1053	2089	3142	1011	791	287	
7	<u>276</u>	<u>666</u>	<u>942</u>	<u>123</u>	<u>285</u>	<u>258</u>	
	2976	8253	11229	3481	4097	553	122

	Stoc total	% Total v.58-68		
	(m ² edificables)	Stoc total	Vivendes/Ha	m ² /vivenda
1	2303	16'8	117	86
2	2381	23'8	119	82
3	3545	21'8	89	81
4	3957	25'9	112	99
5	8487	49'7	113	94
6	9605	32'7	104	88
7	<u>3065</u>	<u>30'7</u>	<u>100</u>	<u>96</u>
	33343	33'7	108	91

El ritme d'edificació, ponderant el creixement relatiu en aquests períodes en els diversos barris, es veu clarament una diferència significativa en el barri 2, entre els carrers Creu Coberta i Tarragona, on la creixuda ha estat de l'ordre de 714'5 %. Per altra banda, el segueix en importància el barri 5, corresponent a Collblanch, que és de l'ordre d'un 261'9 %. Aquesta és la primera característica que es veu a l'aproximació d'aquest quadre.

Una altra cosa que sorprèn una mica és que en el període del 63 al 68, no es dona la construcció ~~de~~ de vivendes socials ni de vivendes d'empresa.

El 76'17 % de les vivendes que es contrueixen al barri 3 són de renda lliure. Al barri 2, on el ritme de construcció és ponderable, les de renda lliure suposen el 64'95 %. Pels altres barris aquesta renda lliure no arriba a la meitat de les construccions en aquest mateix període de 1963 al 1968.

On hi ha hagut més protecció a la vivenda és al barri 7. Es el 81'54 % de les vivendes contruïdes. Al barri 1, aquesta protecció també és ponderable, 76'15 %. En grans nombres, podríem dir que és el sector comprès entre els carrers Creu Coberta i Sants, Olzinellas i la Gran Via.

El terreny veritablement més aprofitat, mirant el percentatge de l'estoc total de metres quadrats disponibles per a l'edificació en relació a les vivendes construïdes en el període dels deu anys que van des de l'any 1958 al 1968, es troba en el barri 5 i no arriba només que a la meitat. Això vol dir que, per aquesta via, podríem arribar fàcilment a la conclusió que, en un període més o menys curt, les perspectives d'edificació futura en el districte ~~XX~~ són bastants àmplies.

Per la resta, no creiem veurehi res més, a part de la petita diferència en promig de les vivendes quant a l'espai. Es a dir, en els barris 4 i 7 la mitja d'espai per vivenda és lleugerament més important que en la resta dels altres barris.

Pensem que, en definitiva, són aquestes les conclusions que es poden treure de la lectura d'aquest quadre.

El complexe socio-cultural de Sant Medir

Escola Activa de Pares: va nèixer amb la idea d'ésser un centre de formació i sensibilització dels pares enfront dels problemes pedagògics; però, en definitiva, s'han limitat a crear i mantenir una escola de pedagogia activa: Proa.

D'una capacitat de 400 alumnes, està instal·lada en un immoble de lloguer que comparteixen amb la secció filial d'un Institut d'ensenyança mitja al carrer Almeria, 57.

Les dificultats econòmiques de l'ensenyament privat, l'han convertida en una escola un xic classista. Queden involuntàriament diferenciats els que van a Proa dels altres que no hi van.

Agrupament escolta de nois: dos estols de llobatons, una secció de rangers, una de pioners i un grup de pre-clan. Afiliat a Minyons Escoltes.

Agrupament escolta de noies: Aconfesional, de la Germanor de Noies Guies. Dos estols, un dels quals va començar el 69-70 el sistema de coeducació que encara segueix i una secció de noies guies.

Ambdós Agrupaments tenen el local al carrer Constitució, 64 on hi havia abans la parròquia de Sant Medir.

Gimnàs: a l'abast econòmic de tothom, els que hi van només paguen per a cobrir les despeses. La parròquia nomena una persona de la seva confiança per a dirigir-lo i aquesta s'encarrega de contractar el professor i comprar els aparells necessaris, donant compte de la seva gestió a la parròquia un cop a l'any.

Bàsquet: gestió similar al gimnàs. Tenen un equip que milita en la tercera categoria regional.

Centre parroquial: A més a més del clàssic bar, hi ha un cinema que, en la seva programació, va deixant els criteris formatius per a agafar un sentit comercialitzat que li permeti de seguir mantenint-se econòmicament. Un teatre on grups de teatre experimental fan isolades representacions amb un públic minoritari que normalment ja el porten ells mateixos. Està en marxa també un cine-club que, fins aquest any, no ha començat a recollir socis i a fer sessions periòdiques (cada 15 dies). Abans, només havien fet unes sessions de tanteig, al preu de 25 ptes.

Club Famèlic: Situat en el quart pis de l'actual rectoria de Sant Medir, és una mena de Club de Joves, en el que es proposen de barrejar l'esplai i alguna cosa de promoció cultural. No hi ha socis. Només són unes persones amb una gran dosi de ganes de treballar i que envien convocatòries arreu del barri; és per això que l'assistència és molt fluctuant.

Hi va haver una època de crisi en el Club, des del fet que membres d'un partit marxista no identificat van intentar transformar-lo en un grup polític. S'acabà amb la retirada estratègica d'aquestes persones.

Les fonts informatives

Comissió d'Urbanisme del Patronat Municipal de la Vivenda

- Els límits
 - El sexe i les edats
 - L'Estructura d'Empleu
 - Tasa motorització
- La vivenda

Comissió Mixta de Corrdinació Estadística

- La immigració

Visión sociográfica de Barcelona - Cáritas Española, 1965

- Ingressos anuals familiars

Jefatura Provincial de Sanidad

Col.legi Oficial de Metges

Col.legi Oficial de Matrones

Col.legi Oficial de Practicants

- L'Assitència mèdica

Biblioteca de dades estadístiques de l'Institut Municipal d'Estadística

- Treball femení
- Dades de població

La Enseñanza en Barcelona 1969-1970 - Ayuntamiento de Barcelona

- L'Ensenyança

Guia Urbana de Barcelona

- Els transports

Servei de planificació de l'Ajuntament

Servei del Planell

- Plans urbanístics

I N D E X
=====

Pàg. Nº:

- 1.- ELS LIMITS: - Districte i Barris
 - 3.- LA POBLACIO: - Evolució per barris
- Relació i Evolució entre el Creixement Vegetatiu i el Creixement Migratori
- Index de Natalitat i Mortalitat
- Creixement del Districte
- Relació entre Masculinitat - Immigració
 - 5.- EL SEXE I LES EDATS:
- Evolució de la Masculinitat de la població
- Evolució de la piràmide d'edats
- Piràmide d'edats i els barris
 - 7.- LA INMIGRACIO: - Relació amb la població Natural
- Piràmide d'edats de l'immigració
- Altres característiques: Analfabetisme, Procedencia...et
 - 8.- L'ESTRUCTURA D'EMPLEU:
- Distribució de la població per activitats professionals
- Treball femení
- Empreses i empleats segons activitats i barris
- Desplaçaments laborals
 - 10.- LA RENDA PER CAPITA:
- Tasa de motorització
- Distribució de la Renda per Càpita, segons barris
- Ingressos anuals familiars
 - 11.- LA VIVENDA: - Distribució per barris
- Relació lloguer - Propietat de les vivendes
- Rellogats
- Cost dels lloguers per barris
 - 14.- L'ASISTENCIA MEDICA:
- Equipament de personal i de material, per barris
 - 16.- L'ENSENYANÇA: - Equipament i dèficits, segons graus d'ensenyament
 - 19.- TRANSPORTS: - Comunicacions inter-urbanes
- comunicacions urbanes
 - 21.- PLANS URBANISTICS AL DISTRICTE VII
- ANEXES: - Nomenclator de Carrers i Places
- Mapa de distribució de la terra: Zones verdes, indústria...
- Estatut legal de les vivendes del Districte VII.

Riera Blanca
Robreño
Rodríguez
Roger
Rosendo Arus
Roses(C,Pje)

Sagunto
Saleta
Salou
Salvador Anglada(pl)
Sant Antoni(C)
Sant Baltasar
Sant Federic
Sant Feliu de Guixols
Sant Jordi
Sant Maurici
Sant Medir (C)
Sant Nicolau
Sant Pere Abanto
Sant Roc
Santa Catalina
Santa Cecilia
Sant Crist
Sants
Sardanyola
Serra i Arola(Pje)

Socorro
Solsona (pje)
Sugranyes

Tarragona (1-181)
Teixidors(Pl)
Tinent Flonesta
Tenor Massini
Tirso de Molina
Toledo (C,Pje)
Tomas Soler
Torre
Torre Damians
Torredembarra
Torrent Can Mantega
Torrent Perales
Tort
Travessera de les Corts (2-216)

Unitat

Valladolid
Vallespir (1-183;2-194)
Vazquez de Mella (Pl)
Vint-i-sis de Gener

Victor Balaguer (Pl)
Vidriol
Viella
Viladecans
Villardell
Vilassar
Violante de Hungría, Reina d'Aragó
Xiriato

Watt
Witardo

Zumalacárregui

Pl.= Plaça
Pje.= Passatge
Carro.= Carreró
Ctra.= Carretera
C.= Carrer
(1-253;4-324)= números de les cases que pertanyen al districte, en el carrer senyalat.

- Si no hi ha cap indicació es suposa que tot el carrer pertany al Districte VII.
- L'Indicació "C" esta senyalada, quan hi han altres places, passatges..etz amb el mateix nom, que pertanyen o no al Districte VII, si no hi ha cap indicació es suposa que és un carrer.

N O M E N C L A T O R D E L S C A R R E R S
 I P L A Ç E S D E L D I S T R I C T E V I I
 =====

Aguila
 Albert Pinyol(pje)
 Almas(carro)
 Almaria
 Alps
 Altafulla
 Andalusia
 Arizala
 Bacardí (C)
 Badal(C,Pje,Pl)
 Badalona
 Bagur
 Baró de Grinyó(pje)
 Bassegoda
 Béjar
 Benavent
 Berlín
 Bethencourt
 Blanco
 Bonsoms
 Bonvehi
 Bordeta(Ctra)
 Brasil
 Bonaventura Plaja
 Bonaventura Polles
 Burgos(C)pasillo)
 Vaballer
 Cabrinetti
 Càceres
 Cadaqués
 Cadena(camí)
 Callao
 Can Bruixa
 Canalejas
 Canonge Pibernat
 Cap de Guayta
 Capitá Mercader
 Cardó
 Carreres Candi
 Casa Mantega
 Casterás

Cayo Celio
 Centre(pl)
 Ciceró
 Comandant Benitez
 Conxita Supervia
 Compte Güell
 Comptes de Bell.lloch
 Consell de cent (1-67;2-60)
 Constitució
 Corral
 Crillón
 Cros
 Creu Coberta
 Cuyas
 Dalmau
 Daoiz i Velarde
 Demóstones
 Ecuador (1-31;2-10)
 Eliseo
 Emérita Augusta
 Enric Bargés
 Erennio
 Ermenganda
 Escuder
 Escultor Canet
 Espanya(Pl)
 Espanya Industrial
 Esterás
 Eusebio Planas
 Evaristo Arnús
 Farell
 Farga(Pl)
 Felip de Pau(C,Pje)
 Feliu Gasanova(C,Pje)
 Fénix
 Fernández Duro
 Ferrocarril(Pl)
 Figols
 Finlandia
 Fisas

Fortuna
 Galileo (1-299;2-298)
 Gavá
 Gayolá
 General Armirall
 Gran Via de Carles III(1-43;2-44)
 Guadiana
 Hartzenbucch
 Huesca
 Iberia(C,PL)
 Infanta Carlota Joaquina(1-49)
 Jacquart
 Jaume Roig (C,Pje)
 Jardins Bacardi
 Jardins Can Mantega
 Joanot Martorell
 Josep Antóni P.de Riv. (1-353)
 Joan Bravo
 Joan Güell (1-179;2-174)
 Joan de Sada
 Jocs Florals
 Ladrillers
 Lyva
 Lopez Catalan
 "Los Carmenes" (Urbanització)
 Llusá
 Madrid
 Magonia
 Málaga(Pl)
 Mallorca(1-23;2-24)
 Manzanares
 Maria Barrientos
 Maria Victoria
 Marques de Sentmenat (2-90)
 Marsal (pje)
 Masnou
 Masriera

Melcior de Palau
 Miquel Angel
 Miquel de Bleach
 Miracle
 Mir i Giribert
 Mont-Ros
 Moyanés
 Munné
 Muntadas
 Navarra
 Nicaragua(1-99;2-94)
 Noguera Pallaresa
 Noguera Ribagorzana
 Novel·l
 Numancia(1-83;2-82)
 Olzinelles
 Paca Soler
 Panissars
 Papín
 Parcerices
 Párroco Triado
 Pavia
 Pere
 Perales
 Pi
 Pintor Pahissa
 Planell
 Pobla de Lillet
 Pomar
 Port-Bou
 Portugalete(C,Pje)
 Premiá
 Princep Jordi
 Priorat
 Puig Gari
 Puig i Valls
 Regent Mendieta(C,Pje)
 Reverend Amadeo Oller
 Rei Martí

EL DISTRICTE VII DE BARCELONA

Estudi sociogràfic

Barcelona, febrer 1971

RAIMON BONAL,
sociòleg per la Universitat de Lovaina (Bèlgica)

Departament de Sociologia
de la
Fundació Jaume Bofill.

decans i Olzinellas. Té 32 illes.

Malgrat tot, la visió de conjunt del nostre districte VII és la d'un quadrat més o menys irregular. Al barri tercer, hi ha els solars de l'antiga Espanya Industrial i la futura estació de Sants i al barri sisè hi ha els jardins de Can Manteca.

Les hectàrees que comprén cada un d'aquests barris, comprenent-hi també la superfície marginada, són les següents:

<u>Barri</u>	<u>Hes</u>	<u>illes</u>	<u>% de la població respecte al districte</u>
1	19'67	23	7'2
2	20	22	6'9
3	37'70	58	10'7
4	35'33	32	12'4
5	75'13	71	24'3
6	91'03	80	30'6
7	<u>30'08</u>	<u>32</u>	<u>8'0</u>
	308'94	318	100'1

La relació entre les hectàrees, les illes i el tant per cent de població que inclou cada un dels barris, ens revela el següent:

1.- Molta superfície marginada en el barri 6, malgrat que a- capari quasi la tercera part dels habitants del districte.

2.- Moltes illes i desproporcionada població als barris 3 i 5, malgrat que aquest darrer tingui la quarta part dels habitants del districte.

3.- Bastanta superfície marginada al barri 7. Sembla degut a la seva petita proporcionalitat de població i, en canvi, posseint el mateix nombre d'illes del barri 4.

No sembla que puguem deduir gaire més més d'aquest quadre. Fora de què no sigui la gran arbitrarietat d'aquestes divisions per barris feta segurament per a crear unes àrees de base que permetin l'estudi proporcionalat d'un districte.

Les divisions territorials, sempre i amb tot, només poden facilitar la tasca d'investigació; però certament no són fi- dels a la vida i als centres d'interés normals de la gent.

LA POBLACIÓ

Tenim unes dades de població des de l'any 1954. Això ens permetrà de mirar les coses amb una certa perspectiva. Serà d'interès de veure l'evolució, progressiva o regressiva, seguida per la població durant aquest període de més de vint anys.

De totes maneres, les dades amb què treballam, no són pas les que provenen de l'estudi de població fet periòdicament pel Municipi, sinó que aquestes dades vauen corregides per una estimació feta per la Comissió Municipal d'Urbanisme. El quadre d'aquesta referència és el següent:

<u>Barris</u>	<u>1954</u>	<u>1962</u>	<u>1964</u>	<u>1965</u>	<u>1966</u>	<u>1967</u>	<u>1968</u>	<u>Densitat 68</u>
1	9210	9556	9794	9387	9542	9676	9757	496'0
2	8728	9056	9282	8895	9043	9170	9246	462'3
3	13570	14092	14443	13841	14072	14269	14387	381'6
4	15828	16424	16834	16133	16402	16632	16769	474'6
5	30833	31993	32791	31425	31948	32396	32664	434'7
6	38950	40416	41425	39699	40359	40926	41263	453'3
7	<u>9910</u>	<u>10282</u>	<u>10539</u>	<u>10099</u>	<u>10268</u>	<u>10412</u>	<u>10498</u>	<u>349'0</u>
	127043	131821	135110	129480	131635	133483	134584	435'6

Del 1954 al 1962 el percentatge de creixement de la població va ésser de 3'67. Del 1962 al 64, de 2'49%. Del 1964 al al 1965, la població va disminuir de 4'17%. Del 1965 al 1966 va augmentar altra vegada de 1'66%. De 1966 al 1967 l'augment va ésser de 1'40% i del 1967 al 1968 va augmentar només de 0'82%.

L'evolució de la població, doncs, del 1954 al 1968 ha estat de 5'84%. Creixement lent, molt lent, amb un ritme equilibrat i amb una oscil·lació notable que és la de l'any 1965. De totes maneres, això ens fa pensar que es tracta d'una població molt estable i bastant independent dels ritmes de creixement o disminució que causen en altres sectors de la ciutat els moviments migratoris.

Serà de d'estudiar-ho ara, a través d'aquests mateixos anys, sobre l'augment o disminució de la població cada any, en virtut de l'evolució provocada pel creixement vegetatiu o pel moviment migratori.

Es amb aquesta intenció que hem confeccionat quadre següent que contraposa els naixements a les morts, donant per tant el creixement vegetatiu i, com a conseqüència al moviment migratori.

<u>Any</u>	<u>Naixements</u>	<u>Índex natalitat</u>	<u>Defuncions</u>	<u>Creixement vegetatiu</u>	<u>Creixement migratori</u>
1954	1104	9'55 per mil	753	351	
1962	1943	16'21	948	995	3255
1964	2038	16'59	986	1052	1938
1965	1939	16'47	1020	919	-6038
1966	1936	16'17	1032	904	1055
1967	1806	14'88	1036	770	910
1968	1767	14'44	876	891	110

A la lectura d'aquest quadre, constatem que la mitja de naixements anuals del 1962 al 1968 és de 1904'83. És a dir, hi ha hagut en aquest mateix període d'anys, 1'93 naixements per cada defunció. Pràcticament, l'evolució de la població per creixement vegetatiu es va doblant durant la cursa del temps.

L'índex de natalitat es manté a un ritme bastant normal, considerant el mateix període d'anys. Per a tenir-ne una idea exacta, per comparació, mireu-ho a l'any 1960 i compareu-lo amb Barcelona. No solament el de natalitat sinó el de mortalitat.

	<u>Índex de natalitat</u>	<u>Índex de mortalitat</u>
<u>Districte VII</u>	15'80 per mil	8'25 per mil
<u>Barcelona</u>	15'37	7'89

Com es pot comprovar, les quantitats es mantenen semblantment en la mitja de Barcelona. Les variants no són significatives.

El creixement vegetatiu tampoc és massa significatiu. Són unes variants que es mantenen dintre un mateix equilibri.

Quan al creixement migratori, crida l'atenció la baixa enorme de l'any 1965. O sigui, que em sembla que, sense al perill d'equivocar-se, podem dir que l'augment de població del nostre districte és harmònic i que, si es donen petites o grans irregularitats, són degudes exclusivament al saldo migratori.

Per compendre, finalment, aquest creixement progressiu i lent de la població i l'estabilitat de la mateixa, en aquest quadre que segueix hi hem estudiat l'evolució en períodes de quatre anys:

<u>períodes</u>	<u>% creixement</u>
1950 - 51-52-53	1'86 %
1954 -55-56-57	2'92 %
1958 -59-60-61	-2'03 %
1962 -63-64-65	-1'78 %
1966 -67-68-69	1'02 %

Creixement harmònic, sense cops, amb lleugeres variacions que ens porta forçosament a la convicció d'una població estable en línies generals.

L'índex de masculinitat des de l'any 1950 fins al 1969 es manté a una mitja de 91'36 homes per cent dones. Sempre seguir una progressió constant, és a dir, aquest mitja oscil·la entre el mínim de l'any 1950 que és de 88'07 homes per cent dones, fins el 94'66 homes per cent dones de l'any 1969. La mitja nacional és de 94'2 homes per cent dones i la mitja de Barcelona, 89'76. El que vol dir que el nostre Districte es manté a un nivell mig respecte a Espanya i a un nivell superior respecte a Barcelona. Tinguent en compte que aquest índex, a Barcelona, és directament proporcional a la immigració, haurem de concloure que, donat que les xifres en qüestió no són massa significatives en la seva diferència, el nostre districte de Sants és un sector bastant català.

Amb ganes de confirmar o desafirmar això, mireu ara com el 34'3 % de persones del nostre districte són nascuts fora de Catalunya, o sigui, en nombres absoluts, 46.162 habitants per l'any 1968. És dels Districtes amb menys percentatge d'immigració, perquè precisament aquestes dades caldrà ponderar-les amb els que fa un cert nombre d'anys que viuen al barri i que és consideren més catalanistes que els pateixos catalans. Són barcelonins? Sembla que sí, perquè només el 10'4 % dels que resten són nascuts a Catalunya. Per tant, nascuts a la ciutat de Barcelona, visquent en aquest districte, serien el 55'3 %. O sigui que, per aquesta via, arribem a saber que no solament hi ha molt poca immigració, sinó que la majoria de les persones són de la ciutat de Barcelona.

Es la impressió que hem té quan transita per aquest districte. I dir això com ho faria normalment un periodista qualsevol. És a dir, Sants dona una impressió d'una població obrera catalana que, antigament treballaven a Barcelona i que, més tard, han anat passant el seu petit negociet o la seva indústria i que avui dia, més o menys, viuen de manera força benestant.

EL SEXE I LES EDATS

La proporcionalitat dels sexes no és pas significativa. Així per exemple, hi hagi un augment o disminució de la població, els nombres relatius del percentatge d'homes permaneix sempre sensiblement igual. Així, per exemple, de l'any 1954 al 1968, el percentatge d'homes sobre el total de la població es manté així pels mateixos anys que hem considerat avans: 47'24 %, 48'03 %, 48'29 %, 48'45 %, 48'56 %, 48'62 %, i 48'61%. No hi ha significació possible. Equilibri manifest dels sexes.

Quant als grups d'edats, podem establir les comparances de l'any 1960 al 1968. No solament n'hem calculat els percentatges relatius a cadascun d'aquests dos anys, sinó que n'hem calculat el percentatge de creixement per a tots els grups d'edat. És així com tenim el quadre següent:

<u>Edats</u>	<u>L'any 1960</u>	<u>%</u>	<u>L'any 1968</u>	<u>%</u>	<u>Creixement (%)</u>
0-15	23.684	20'27	30.121	22'38	+27'18
16-25	16.040	13'73	19.724	14'65	+22'96
26-45	38.256	32'75	43.684	32'45	+14'18
46-65	28.852	24'70	34.959	25'97	+21'16
16 65	<u>9.970</u>	<u>8'53</u>	<u>6.096</u>	<u>4'52</u>	<u>-35'12</u>
	116.802	99'98	134.584	99'97	+15'22

D'aquest quadre de les edats, s'en desprèn un creixement més o menys equitatiu de tots els grups d'edat, menys dels de més de 65 anys que han tingut de l'any 1960 al 1968 una disminució notabilíssima. Les diferències en el creixement en els altres grups d'edat ens sembla també poder dir que és significativa. Per exemple, el jovent augmenta fort fins els 25 anys. Sobretot, les primeres edats fins els 15 anys tenen un creixement ponderable. Per altre banda, es veu com aquest creixement no segueix pas el mateix ritme a les edats madures.

Això fa suposar que, dintre el quadre normal d'una pedagogia de barri i d'una dedicació de promoció de la gent, seria bastant inútil esmerçar esforços i diners per la gent vella, descurant l'enquadrament d'unes generacions joves que estan en creixement progressiu i manifest.

Això també desfa el tabú de creure que el barri de Sants és un districte de vells. Ja hem vist avans com té una natalitat molt poc diferenciada de la mitja de Barcelona i una mortalitat també molt pròxima. Per tant, certament, l'estructura de les edats es manté molt equilibrada i no és qüestió de pensar en un envelliment de la població.

A l'hora de fer un balanç de la distribució d'aquests grups d'edats per barris, tenim el quadre següent en el que hi podem veure la distribució d'aquestes edats segons els barris: (Dades corresponents al 1968)

<u>Barris</u>	<u>0-15</u>	<u>16-25</u>	<u>26-35</u>	<u>46-65</u>	<u>+65</u>	<u>Total</u>
1	1960	1387	2963	2906	541	9757
2	1747	1432	2968	2628	471	9246
3	2916	2007	4513	4147	804	14387
4	4251	2365	5686	3833	634	16769
5	7889	5007	10603	7901	1264	32664
6	9222	6020	13708	10460	1853	41263
7	<u>2136</u>	<u>1506</u>	<u>3242</u>	<u>3088</u>	<u>530</u>	<u>10498</u>
	30121	19724	43684	34959	6097	134584

Aquestes dades, considerant la significació que puguin tenir, ens fan dir, segons el càlcul dels nombres relatius

que no consten en el quadre i que no fem constar per a no compliar excessivament les coses, que es dona un predomini proporcional de la joventut en els barris cinquè i quart, que les edats madures predominen sobretot al barri primer. En línees generals, podem dir que la dreta del carrer de Sants ve regida per una lleugera superioritat del jovent i que les proximitats de la Plaça d'Espanya ve dominada, en certa manera, per la gent gran.

LA IMMIGRACIO

A l'hora de determinar una característiques de la immigració al nostre districte, hem hagut de recórrer a l'actual realitzat per la Comissió Mixta de Coordinació Estadística que només ha publicat un estudi que abarca dels anys 1961 al 1965. El concepte d'immigrat, segons aquest treball, es considera subjecte de l'investigació tota persona que va declarar a l'empadronament de 1965 que en el de 1960 estava inscrita en un altre municipi. O sigui que, com a dades globals de la immigració, són molt vàlides les que hem apuntat més amunt que ens venien de la Comissió Municipal d'Urbanisme.

Aquestes dades actuals només ens serveixen per a determinar les variables més importants que afecten als immigrants al Districte VII. Es per això que totes aquestes xifres les donarem només en nombres relatius.

En primer lloc, cal assenyalar que a Sants només hi ha el 5'03 % dels immigrants a la ciutat de Barcelona. D'aquests 51'02 % són homes i 48'98 % són dones. En aquest sentit, podem dir que aquesta immigració és quasi exclusivament familiar. Això ve confirmat pel gros percentatge de casats i pel que fa que el 53'62 % dels immigrants són compresos entre els 25 i els 64 anys.

Quant a l'estructura de les edats dels immigrants, els percentatges vénen distribuïts de la manera següent:

<u>edats</u>	<u>percentatges</u>
0-15	14'83
16-24	24'26
25-64	53'62
+ 65	<u>7'29</u>
	99'99

D'aquesta distribució, es veu manifestament el predomini de l'edat madura...i precisament el 50'50 % d'aquesta immigració és gent activa i d'aquesta gent activa 46'02 % pertanyen a la categoria "artesans i obrers". O sigui, que definitivament la immigració que ha acollit el districte VII és molt dinàmica i molt obrera. El seu nivell cultural tampoc és massa baix (si prenem només la dada dels analfabets). Només hi ha un 5'23% d'analfabets, quan la mitja d'analfabets per als immigrants de tota la ciutat de Barcelona és de l'ordre d'un 6'46 %.

Si considerem la regió de procedència, de moltíssim, són les províncies andaluseses les que ocupen més percentatge immigratori en el nostre Districte VII, és a dir, un 22'25 % quasi una tercera part. Les altres regions espanyoles, pràcticament no tenen significació.

Resumint, doncs, la immigració a Sants per les seves característiques, diríem que és sobretot familiar, de gent madura, molt activa, pertanyent a la classe obrera i quasi exclusivament andalussa. Ens sembla que aquesta seria una aproximació força fiable de l'essencial d'aquesta immigració.

El nombre d'actius al districte VII és de 53.645, o sigui, un 19'9 % en relació al total de la població. En quant a l'activitat, doncs, no arriba a la mitja de Barcelona, que és actualment d'un 44 %.

La repartició per rams d'activitat d'aquesta població, la presentem en el quadre següent:

<u>Activitats</u>	<u>Nombres absoluts</u>	<u>Nombres relatius</u>
Dirigents	4340	8'1
Terciari	13712	25'6
Manuals	10761	20
Secundaris	24832	46'3
	<u>53645</u>	<u>100'0</u>

I què volen dir cadascuna d'aquestes activitats?

Dirigents: Professionals, tècnics i auxiliars, Administradors, gerents i directors.

Terciari : Empleats d'oficina (examanuensos)
Venedors
Parcs Amados

Manuals : Agricultors, engadors, treballadors forestals i auxiliars.
Miners, canterers i auxiliars
Treballadors dels transports i de les comunicacions.
Treballadors dels serveis, esports i diversions.
Treballadors que no declaren professió.

Secundaris: Artesans i treballadors en diverses professions de la producció.

Què es pot deduir d'aquest quadre de la repartició professional? Es tracta d'un districte eminentment artesà. I confirma tot el que havíem dit. La gent és antiga al barri i s'ha creat amb molts anys i esforços una certa posició i unes noves possibilitats de defensar-se. Quasi el 50 % de les persones, tenen la seva petita indústria i alguna cosa produeixen. No és aquest un tarannà ben propi dels catalans? Són gent que de les pedres en treuen suc. Ni més ni menys que la confirmació del que havia estat dit precedentment. A Aquí la gent, pel fet d'èsser catalana i barcelonina i pel fet de la seva atigüetat al barri, ve a ésser una classe obrera aposentada.

D'entre la gent activa, ens ha interessat conèixer la importància del treball femení. Correspondent a l'any 1965, ens hem pogut fer amb el quadre següent que nosaltres fem constar amb nombres relatius per a la seva més fàcil comparació.

Al districte VII, el 21'57 % de la població activa és femenina. No arriba a la mitja de Barcelona, que és de 25'19 %.

I les professions es distribueixen així:

1. Professionals, tècnics i assimilats	6'98% són dones
2. Administració pública, Gerents i Directors	1'29%
3. Empleats d'oficina	20'52%
4. Tenedors	15'95
5. Agricultors, Pescadors, treballadors forestals, i assimilats	1'95%
6. Miners, caners i treballadors assimilats	0'28%
7. Treballadors dels transports i comunicacions	1'31%
8. Artesans, treballadors dels diferents processos de la producció i treballadors no classificats	36'57%
9. Treballadors dels serveis, esports i diversions	15'86%

Cal assenyalar, abans de tot, la relativitat d'aquestes dades. El treball femení es presta enormement a la clandestinitat i l'incontrol. És per això que, segurament, hi ha molt treball incontrolat en aquest terreny.

Aquestes dades, comparant-les amb d'altres districtes de la ciutat, resulten, en certa manera, sorprenents del fet que aquí, en contra d'altres sectors s'hi veu un fort predomini de les categories 3 i 8. Les empleades d'oficina i les treballadores d'artesanía i dels diversos processos de producció l'emporten de bastant sobre les altres categories. Una estructura semblant només es dona al districte XII, amb petites variacions de proporcionalitat.

COMERC (130)

<u>Barri</u>	<u>Nº Empl.</u>	<u>o/ooo</u>	<u>Nº Establ.</u>	<u>o/ooo</u>
1	706	55	173	60
2	399	31	179	62
3	572	44	196	68
4	734	58	145	50
5	696	55	199	69
6	900	71	429	148
7	307	24	148	51
TOTAL	4314	338	1469	508
BARNA	127407	10000	28937	10000

INDUSTRIA (20-30-40-50-60-70-80-90)

<u>Barri</u>	<u>Nº Empl.</u>	<u>o/ooo</u>	<u>Nº Establ.</u>	<u>o/ooo</u>
1	832	34	169	73
2	1011	42	181	78
3	1509	62	229	99
4	3516	145	276	119
5	4109	170	380	165
6	4384	181	563	243
7	1652	68	215	93
TOTAL	17013	702	2013	870
BARNA	242266	10000	23140	10000

INDUSTRIA (120)

<u>Barri</u>	<u>Nº Empl.</u>	<u>o/ooo</u>	<u>Nº Establ.</u>	<u>o/ooo</u>
1	4	3	2	59
2	10	9	2	59
3	16	14	5	147
4	6	5	3	88
5	145	127	6	177
6	74	65	5	147
7	13	11	3	88
TOTAL	268	234	26	765
BARNA	11435	10000	340	10000

SERVEIS QUALIFICATS (160-170-200)

<u>Barri</u>	<u>Nº Empl.</u>	<u>o/ooo</u>	<u>Nº Establ.</u>	<u>o/ooo</u>
1	405	21	10	34
2	531	28	18	61
3	797	41	22	74
4	1657	87	20	67
5	1848	97	19	64
6	2097	110	41	138
7	779	41	8	27
TOTAL	8114	426	138	465
BARNA	189849	10000	2871	10000

SERVEIS NO QUALIFICATS (140-220-230-270)

<u>Barri</u>	<u>Nº Empl.</u>	<u>o/ooo</u>	<u>Nº Establ.</u>	<u>o/ooo</u>
1	433	31	133	49
2	501	36	133	49
3	338	24	101	37
4	714	52	181	66
5	984	71	253	93
6	1249	90	383	140
7	248	18	108	40
TOTAL	4467	322	1292	474
BARNA	138702	10000	27249	10000

En aquests cinc quadres diferents, tenim la distribució de les empreses i dels empleats en els rams del comerç, de la indústria en general, de la indústria en els rams de l'aigua, gas, electricitat i sanitaris, dels serveis qualificats i dels no qualificats. Entre parèntesis hi ha el nombre de referència amb el que s'indica més avall el tipus d'empresa i professió als quals corresponen cadascuna d'aquestes definicions. Aquestes dades vénen donades en nombres absoluts i amb la seva comparança amb el total de la ciutat i per al tant per 10.000 que correspon a cada una d'elles respecte a Barcelona.

A l'hora de treure'n unes lleis sociològiques o constants, ens adonem de què el barri 6 (que va desde la Terrassa a la Plaça de Salvador Anglada) té unes característiques majoritàries arreu. Això no té res d'extrau del fet que aquest barri és de lluny el que té més extensió en hectàrees i el que té més percentatge de població, malgrat que la seva densitat no sigui ni de lluny la més gran. Això ens indica senzillament que al barri 6 hi ha de tot i molt.

Malgrat tot, ens sembla que, a part de subretillar això del barri 6, el que és significatiu de constatar és la lectura i el que s'en desprèn d'aquest senzill quadre que segueix:

	<u>Nombre d'empleats (%)</u>	<u>Nombre d'empreses (%)</u>
Comerç	3'38	5'07
Indústria	7'02	8'69
Aigua, Gas	2'34	7'64
Serveis qualificats	4'27	4'64
Serveis no qualific.	3'22	4'74

Aquestes dades afecten al total d'empleats i d'empreses respecte a la ciutat de Barcelona. De cop i volta, s'hi llegeix una certa desproporció o per part de les empreses o per part dels empleats respecte a la ciutat de Barcelona.

De totes maneres, quan al ram de l'aigua, gas, electricitat i sanitaris, la desproporció és veritablement significativa. Es a dir, en aquests rams d'indústria, havet-hi al districte VII molta proporció d'empreses, no hi ha pas, ni de lluny, una proporció semblant de treballadors.

Això ens indica, sense volguer forçar la cosa, que segurament es tracta d'empreses molt tecnificades i que empleen molt poc personal en el seu funcionament. Aquesta pot ésser una primera aproximació al significat d'aquesta desproporció.

Quant a l'estructuració diferencial empreses-treballadors per barris dins el districte VII, ens sembla també interessant d'indicar en la categoria professional del comerç, en els barris 2, 6 i 7 un saldo desproporcional favorable a les empreses i en el barri 4 una significació diferencial favorable al nombre d'empleats. Això fa pensar que en aquest barri 4 segurament s'hi troben els supermercats més importants o els grans magatzams. El barri 4 és el que està situat al Nord-Est del districte.

En la indústria en general, sembla que els barris més poblats amb indústries grans ocupant molt personal són els 4 i 5, corresponent ambdós a la part Nord del districte.

Aquesta mateixa part Nord és la més significativa en quant a l'abundància d'administracions amb personal nombros i interessant els serveis qualificats.

Per la resta de les dades, no hi ha significació possible.

Ens sembla poder concloure de tot plegut que el nostre districte és força industrial. Això no porta pas necessàriament a la conclusió de que la gent treballadora té el domicili en el districte.

Precisament, tenim les dades del volum global de desplaçaments laborals de la gent del Districte VII corresponents al any 1965.

De 46.308 desplaçaments, 41.955 són a Barcelona, és a dir, el 90'59 %. El segon lloc en importància és l'Hospitalet de Llobregat que suposa només el 4'58 %.

Vull dir que, possiblement, el fet de la mateixa existència d'un contexte industrial a Sants que té la seva importància, no presuposa de cap manera que aquest personal treballador visqui allà mateix. Malgrat que la nostra distribució vingui donada per barris, una cosa és la població domiciliada allà i una altra molt diferent és la població que hi va a treballar.

INTERPRETACIÓ DE LES CLAUS DE ACTIVITATS PROFESSIONALS

I N D U S T R I A

000 Agricultura, Selvicultura, caça i pesca

010 Explotació de Mines i Canteres

020 Indústries Alimentícies, Begudes i Tabac

030 Indústries Textils

041 Indústries del cuir

042 Vestits, sabates i confecció textil

040 = 041 + 042

050 Indústries de la fusta

060 Paper i Arts gràfiques

070 Indústries Químiques

080 Producció d'argila, vidre i ceràmica.

091 Indústries metàl·liques bàsiques

093 Construccions Metàliques i elèctriques

095 Produccions metàl·liques i altres fàbriques

090 = 091 + 093 + 095

110 Indústries de la Construcció

120 Aigua, Gas i Electricitat, i sanitaris.

C O M E R Ç I S E R V E I S

130 Comerç

140 Transports i Comunicacions

150 Administració Pública

170 Banca, est. Financers, Asegurances, mobiliaries i Administració, bens immobles.

200 Serveis al públic i a les empreses. Ensenyament

220 Serveis personals, servei domèstic, Hoteleria

230 Serveis d'esbarjo: cines, teatres...

270 Activitats no ben classificades

300 Professionals

310 Llarga enfermetat, pensionistes, Invalidesa provisional

340 Para ts

350 Religiosos

360 Contingent Militar

LA RENDA PER CAPITA

Segons el càlcul fet en funció de la tasa de motorització la renda "per càpita" al districte VII i segons els barris es presenta de la manera següent: (dades corresponents al 1968)

<u>Barris</u>	<u>Cotxes</u>	<u>Tasa motorització (cotxes % habitants)</u>	<u>Renda per càpita</u>
1	1.131	11'6	83.433'20
2	896	9'7	73.805'90
3	1457	10'1	75.832'70
4	2.087	12'4	87.486'80
5	3.228	9'9	74.819'30
6	4.090	9'9	74.819'30
7	1.112	10'6	78.366'20
	<u>14.001</u>	<u>10'4</u>	<u>77.352'80</u>

Aquesta mitja del districte, per persona i per any, no arriba a la mitja de Barcelona que actualment sobrepuja una mica els 80.000 pts. anuals. O sigui, que els ingressos econòmics a Sants, sense ésser fabulosos ni misèrrims, es mantenen dintre d'una línia de l'anar fent, que és molt típic de tot el que ha estat dit precedentment.

Si ens fixem amb les rendes diferencials per barris, notarem desseguida les diferències significatives per excés dels barris 1 i 4, que corresponen en grans línies a la part Est del districte i, per defecte, ens sembla també significativa la renda mínima del barri 2, que correspon també a la part Est del districte.

Per a fer-nos una idea del que significa la distribució de la població del districte segons els ingressos econòmics, tenim els percentatges dels ingressos familiars corresponents a l'any 1963. Per a més fàcil lectura els presentem amb la possibilitat de comparança amb el total de Barcelona.

<u>Ingressos anuals familiars</u>	<u>% Districte VII</u>	<u>% Barcelona</u>
inferiors a 40.000 ptes.	17'93	22'47
de 40.000 a 80.000 ptes.	69'92	53'19
de 80.000 a 100.000 ptes.	8'62	18'84
superiors a 100.000 ptes.	3'53	5'49

Aquest quadre ajuda a confirmar el que havia estat dit precedentment. El nostre districte es manté a un nivell mitjà d'ingressos domiciliars anuals. Quan per a tot Barcelona les dues primeres categories, és a dir, els que no sobrepassen les 80.000 ptes. anuals, suposa un 75 %, pel nostre districte suposa un 87 % de famílies. El que confirma evidentment la sospita de què els barris 1 i 4 que sobrepassen bastant la mitja del

que
districte, segurament que els fan pujar aquesta mitja són unes
quanties, segurament petites, butxaques extraordinàriament po-
tents.

A part d'aquesta petita excepció que acaben d'aguitar,
al districte VII, almenys des de el punt de vista econòmic,
que és al que veritablement estem fent referència ara, hi ha
una igualtat econòmica bastant generalitzada. Sobretot, quan
aquest 69'92 % de famílies amb ingressos ~~superiors~~ entre
40.000 i 80.000 pessetes anuals és el més elevat de tota la
ciutat de Barcelona.

LA VIVENDA

Quant a la vivenda, l'any 1965, hi havia 28.588 vivendes i l'any 1968, les vivendes eren en nombre de 33.343. Es a dir, en l'espai relativament curt de 3 anys, s'han edificat 4.755 vivendes doncs a una mitja de 1585 vivendes per any. El ritme de la construcció és ponderable.

En l'anàlisi d'aquesta situació de la vivenda, per l'any 1965 i per barris, ve reflexat en aquest quadre que segueix:

<u>En grà</u>	<u>Vivendes</u>	<u>%</u>	<u>% propietat</u>	<u>Habitacions/vivenda</u>
1	2.264	7'91	22'84	4'16
2	2.036	7'12	9'72	4'04
3	3.394	11'87	13'55	4'17
4	3.379	11'81	17'78	4'17
5	6.541	22'88	17'52	4'14
6	8.452	29'56	21'20	4'11
7	2.522	8'82	15'86	4'09
	<u>28.588</u>	<u>99'97</u>	<u>17'87</u>	<u>4'12</u>

La primera cosa que es veu és que el nombre de vivendes està en proporció directa al nombre d'hectàrees del barri i del percentatge de la població que conté el barri. Això vol dir que no hi ha cap desproporció en aquests barris del districte VII. La densitat de població, en canvi, segons els barris és més diferent. Es a dir, no es corresponen pas les hectàrees, el percentatge de població, les vivendes amb la densitat de població. La densitat més forta es dona en el barri 1 tocant a la Plaça d'Espanya, on l'extensió és la mínima i el percentatge de població i les vivendes són els més baixos després del barri 2.

Aquesta pot ésser una primera aproximació de cara a com néixer els rellotges existents. Perquè a poques hectàrees, poc percentatge de població, poques vivendes i molta densitat de població és un fidel reflex d'una bona proporció de rellotges. De totes maneres, això ho estudiarem per altres canals tot seguit.

Quant a la propietat, hi ha varies coses a assenyalar:

1. Hi ha realment una diferència significativa en els barris 1 i 7. Es a dir, donada la poca abundància relativa de vivendes, n'hi ha moltes en propietat. Corresponen ambdós a les vores de la plaça d'Espanya, al triangle inferior de la creta.

2. N'hi ha relativament poques en propietat en els barris 5 i 6, és a dir, la meitat esquerra del districte.

3. Hi ha un cert desequilibri en els barris 2 i 3, es a dir, la part Est superior del districte. Equilibri en la proporcionalitat s'entén.

Hi ha rellogats al nostre districte?

Hi ha una mitja de 3⁸⁶ membres per família. És una primera dada que caldrà retenir.

Per altra banda, el nombre d'habitants per vivenda és de 3³⁸ com a mitja per a tot el districte que, segons els barris, es distribueix de la manera següent (per l'any 1965):

Barris Habitants/vivenda

1 3⁸¹

2 3⁷³

3 3⁸⁶

4 4⁰⁷

5 4⁰³

6 3⁸⁷

7 3⁸⁵

3⁸⁸

En primer lloc, cal asse-

nyalar que podrien tenir alguna significació aquests 4⁰⁷ i 4⁰³ habitants per vivenda dels barris 4 i 5. Es a dir, si algun problema de rellogats existeix al districte (almenys declarat), seria precisament a la part Nord Est i a Collblanch.

I per a conèixer la importància relativa d'aquests rellogats, estudiant el quadre d'ocupants per habitació, veiem que hi ha:

60⁶⁷% de vivendes amb una habitació que tenen 3 ocupants o més

40⁰⁶% de vivendes amb 2 habitacions que tenen 4 ocupants o més

9⁶⁵% de vivendes amb 3 habitacions que tenen 5 ocupants o més

2³⁸ 22³⁰% de vivendes amb 4 habitacions que tenen 6 ocupants o més

En principi, objectivament aïrat, serien aquestes quatre categories de vivendes que tindrien en el seu interior el que en diem rellogats o sub arrendataris.

Si és així, tendrien un total de 1.241 rellogats que, a 3⁸⁶ membres per família, serien un total de 322 famílies.

La presència de rellogats no pot sorprendre a ningú. En un districte on veritablement es viu a un ritme de treball bastant fort i amb un sentit de creativitat i d'invenció bastant aguts, no és d'estranyar que d'ha bilitin habitacions per a pagar el lloguer de la casa o per cobrir altres despeses de les famílies.

Malgrat tot, caldrà tenir en compte, d'aquestes dades. Per a arribar a conèixer exactament els rellogats, el mecanisme que hem seguit no soporta la crítica. La nostra conclusió ens parla certament, d'un déficit d'habitacions; però això no vol pas dir necessàriament que aquesta manca d'habitacions trogi una explicació exhaustiva dient que es tracta només i únicament de rellogats. Hi ha també els fills casats que es queden a viure a casa dels seus pares... És per això que tenim la impressió que, malgrat la força de l'argumentació anterior, no es tracta pas de donar-li un valor absolut; sinó de temperar prudentment aquestes dades pel que acabem de dir.

(A l'anexo III hi hem fet constar la distribució de les vivendes en funció del seu estatut legal)

L'ASSISTÈNCIA MÈDICA

En el que es refereix a l'assistència mèdica, ens hem fet el quadre següent, per barris:

Barris	Tecòleg-ginecòleg	Angiòleg	Med. general	Cirurgia traumàtica	Pediatria	Odontòleg-Estomatòleg	Reumatòleg	Aparell circulatori	Aparell respiratori	Psiquiatre	Cirurgia	Cardiòleg	Urbleg	Aparell digestiu	Analiste	Med. Nuclear	Sense constància de l'especialització	Comadrones	Cliniques	Dispensaris	Oficina central del nen	Ambulatoris S.S.	Practicants
1																							
2																							
3																							
4																							
5	1		2	1	1	1		1		1							1						2
6																							
7																							
8																							
9																							
10																							
11																							
12																							
13																							
14																							
15																							
16																							
17																							
18																							
19																							
20																							
21																							
22																							
23																							
24																							
25																							
26																							
27																							
28																							
29																							
30																							
31																							
32																							
33																							
34																							
35																							
36																							
37																							
38																							
39																							
40																							
41																							
42																							
43																							
44																							
45																							
46																							
47																							
48																							
49																							
50																							
51																							
52																							
53																							
54																							
55																							
56																							
57																							
58																							
59																							
60																							
61																							
62																							
63																							
64																							
65																							
66																							
67																							
68																							
69																							
70																							
71																							

71 metges

A la vista global d'aquest quadre, una de les coses que salten més a la mirada ràpidament, és que el barri més ben assistit és el 5, és a dir, el de Colli Blanch. 25 metges amb una gran varietat d'especialitats, 6 comadrones i dues clíniques. Aquestes clíniques són la del Dr. Farré, amb 7 llits, al carrer Galileo, nº 165, fundada l'any 1942 i la del Dr. Llauro, amb 18 llits, al carrer Roger, nº 1, fundada l'any 1926.

El dispensari del barri 2 és municipal i el del barri 7 és de la Creu Roja.

L'Ambulatori de la Seguretat Social del barri 4 es troba al carrer Numància, nº 23.

L'Oficina Central del Nen del barri 7 és una institució creada pel Ministeri de Justícia per a subvenir a l'assistència i a la cura dels nens en el temps de la lactància. Aquesta institució depèn de la Protecció de Menors i, per tant del Ministeri de Justícia, i les consultes i control de lactants es fa completament gratuït. A Barcelona ciutat, n'hi ha una per barri i la central és al carrer Roger de Flor, 198. En arribar un nen a visitar-se omplenen una fitxa i pot anar-hi sempre que ho necessiti.

Malgrat la relativitat d'aquestes dades per a una ciutat com Barcelona, podem dir que al nostre districte hi ha un metge per 1.895'54 habitants. Es una aproximació relativa a la manca d'assistència mèdica a tots els barris perifèrics de la ciutat.

Per altre banda, tenim notícia que un grup d'especialistes obrirà dintre un breu plaç de temps al barri 5, dintre la zona de Coliblanch, al carrer Torras, un consultori de medicina amb equipament apropiat i amb serveis permanent. Les consultes es pagarien amb una quota mínima i hi hauria una disciplina de grup bastant estricta. Malgrat el caràcter que té el grup d'omplonar un buit important, sembla que hi hauria un marge per a la medicina gratuïta i assistencial.

L'ENSENYANCA

El més interessant, és de veure la repartició dels centres, alumnes i aules, segons els diversos sectors de l'ensenyament. Totes les dades referents a aquest apartat, corresponen a l'any 1969-1970.

Abans de tot, valguin unes consideracions globals sobre la població infantil.

Recordem, en grans línies, la línia seguida per la cursa dels naixements i l'índex de natalitat dels últims anys:

<u>Anys</u>	<u>Naixements</u>	<u>Índex de natalitat</u>	<u>Edat actual</u>
1957	1751	13'21 (per mil)	14
1958	1690	13'94	13
1959	1909	15'48	12
1960	1846	15'80	11
1961	1824	15'36	10
1962	1943	16'21	9
1963	1852	15'23	8
1964	2038	16'59	7
1965	1939	16'47	6
1966	1936	16'17	5
1967	1806	14'88	4

Per l'any 1963, l'índex de natalitat de Barcelona era de 18'86 per mil. Podem doncs, considerar que el nostre districte es manté a un nivell mig respecte a la ciutat de Barcelona.

Per altre banda, com hem vist avans, el districte VII és un districte en què l'augment de població es deu al creixement vegetatiu i no al creixement migratori. Recordem que del 1960 al 1968 la població escolar ha crescut en un 22'98 %. Això planteja d'entrada un problema escolar en creixement i, per tant, un fatal augment de les necessàries instal·lacions escolars de cara al futur. Un primer interrogant s'imposa: hi ha aquesta preocupació en una població escolar en alça?

Segons les dades del quadre precedent, tinguent en compte només la natalitat i prescindint de les possibles variacions que hi hagin pogut aportar els moviments migratoris, tindriem que actualment al parvulari hi hauria 3.742 infants de 4 i 5 anys; a la primària, en el grup de 6 a 9 anys n'hi haurien 7.772 i en el grup de 10 a 13 anys n'hi haurien 7.269.

La relativitat d'aquests nombres és evident del fet que, segurament, els moviments migratoris portarien certes correccions, qui sap si essencials, a aquesta distribució matemàtica de la població escolar.

De cara a l'esdevenidor, en funció evidentment del ritme de la natalitat actual, prescindint certament de tota possible evolució migratòria, cal pensar que el ritme és molt igual i que es mantindrà a un nivell, en certa manera estable.

El quadre de la repartició de les diverses ensenyances al districte, segons els sectors als quals afecta, és el següent:

PARVULARI

	<u>Sector públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sector privat</u>	<u>Total</u>
Centres	12	6	46	64
Aules	16	5	49	70
Alumnes	1008	439	1187	2634

La densitat d'alumnes per aula en el parvulari és de 37'63.

Cal subratllar la nostra sorpresa en veure el possible error escolar en el sector de l'Església, quan hi consten 6 centres i només 5 aules. De totes maneres, aquesta equivocació no pot fer variar de molt els resultats.

A part això, tinguent en compte que, al ritme de natalitat actual, aquest grup de 4-5 anys comprèn més o menys 3.742 infants, el déficit físic escolar en el parvulari és de més o menys el miler d'infants. El problema sembla bastant greu. És una llarga quarta part d'aquestes criatures que tindrien escoles.

Malgrat tot aquí, com en l'assistència mèdica, en el context d'una ciutat gran, és difícil limitar territorialment les necessitats perquè la facilitat de comunicacions i de transports, no plantegen les coses amb la mateixa gravetat que en poblacions més petites o en zones rurals.

...

...

...

PRIMARIA

	<u>Total</u>	<u>Sec. públic</u>	<u>Sector privat</u>	<u>Església</u>
Centres	75	17	50	8
Aules	328	125	148	55
Alumnes	12175	4763	5148	2250
Densitat	37'1	38'1	34'8	41'1
Mal esco- laritzats (déficit funcional)	1540	562	688	290

El déficit funcional és el nombre d'alumnes que sobrepassen la mitja de 30 alumnes per aula. Cal assenyalar que el nostre districte VII és el tercer districte de Barcelona amb més déficit funcional, després del IX i del XII. Aquesta dada no deixa de tenir un cert interès.

La repartició segons el sexe d'aquesta població infantil és la següent:

	<u>Sector públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sector privat</u>	<u>Total</u>
nens	2708	984	2141	5833
nenes	<u>2060</u>	<u>1275</u>	<u>3007</u>	<u>6342</u>
	4768	2259	5148	12175

I aquesta mateixa repartició pels grups d'edat de l'ensenyança primària, és la següent:

	<u>Sector públic</u>	<u>Església</u>	<u>Sector privat</u>	<u>Total</u>
nens	2913	1906	3079 1930	7898 4110
nenes	1827	353		

Per a tota l'ensenyança primària, segons el ritme de natalitat actual, aquests grups de 6 a 13 anys, tenen més o menys 15.041 persones, que, en principi, serien els infants en edat de l'ensenyament primari. Com podem veure, el dèficit físic rodaria entorn de les 1500 persones. És clar que aquí caldrà treure-hi els que, no havent complert 13 anys, ja estan a l'ensenyança mitja i els que segueixen estudis professionals i mantenir les reserves oportunes pels possibles canvis que hagi pogut aportar a l'estructura d'edats la migració. Malgrat tot això, amb un risc d'error possible, hem de concloure que hi manquen instal·lacions docents al nostre districte en el que es refereix a l'ensenyança primària.

ENSENYANÇA MITJA

Al nostre districte VII, quant a l'ensenyança mitja, hi ha només un institut, dues seccions filials delegades, quatre col·legis de l'Església i no hi ha una sola institució privada docent.

Quan a les acadèmies privades, en direm alguna cosa en apèndix.

L'estat de pobresa cultural en quant a l'ensenyança mitja és bastant evident i evita tot comentari.

TRANSPORTS

El districte VII, és una de les zones de Barcelona més ben comunicades. No fa pas gaires anys, que el nostre districte era un sector de difícil accés. Avui dia no es pot dir el mateix i sembla que les perspectives en aquest sentit encara siguin més favorables, puig que les previsions per l'any 1974 són òptimes en el que als transports fa referència.

Pel que es refereix a les comunicacions fora de Barcelona, es pot dir que la proximitat de la Plaça d'Espanya i la sortida de Barcelona per Pubilla Casu de l'Hospitalet, permeten la connexió del nostre districte amb tot el baix Llobregat: Cornellà, Esplugas, Sant Feliu, El Prat, Sant Climent, Martorell, Molins de Rei, Sant Just, Hospitalet, Santa Coloma de Cervelló, Sant Boi, Sant Joan Despí, Castelldefels i el Camp d'Aviació.

Ademés d'aquestes comunicacions per autobús, hi ha els ferrocarrils catalans que sortint de la Plaça Espanya van cada 20 minuts a Sant Boi de Llobregat, cada hora a Martorell, i cada dues hores a Igualada i Manresa.

Per les comunicacions urbanes, els quadres de la plana següent especificuen, el de dalt les comunicacions totals que toquen al districte i el de Baix les zones de Barcelona que queden relacionades amb el Districte VII, utilitzant un sol mitjà de transport.

Quant als horaris, hi ha dos serveis permanents, és a dir, el 54 i el 56. El que comença més aviat dels altres és el 57 que té l'hora de sortida a les 3h 53' del matí. I el que arriba més tard és el 8 que ho fa a les 2h 29'. Potser també val la pena d'assenyalar que el 115, que relliga Sants amb la zona Universitària i Pedralbes només té el servei des d'Octubre fins a Juny, és a dir, durant el període hàbil d'estudis universitaris.

Els horaris dels diversos serveis del barri, són els següents:

	<u>sortida</u>	<u>arribada</u>
metro	5h	23h
9	4h 5 0'	22h 50'
6	6h 05'	23h 35'
109	4h 55'	22h 30'
91	6h	22h 30'
8	4h 35'	2h 29'
54	Permanent	————
56	Permanent	————
57	3h 53'	1h 33'
15	4h	23h 25'
13	5h	23h 16'
115	7h 40'	21h 51' (D'Octubre a Juny)

PLANS URBANÍSTICS DEL DISTRICTE VII

Per a tenir una idea dels possibles projectes que hi poguessin haver entorn del nostre districte en el que fa referència a la planificació urbanística, ens vam posar en contacte amb el servei de Planificació i el Servei d'Extensió i Reforma de l'Ajuntament de Barcelona.

Malgrat tot, hem de confessar que volíem completar aquesta breu informació amb les preocupacions o centres d'interès del senyor Concejal President del Districte. S'ens ha dit que seria inútil l'entrevista perquè no s'en treuria res: el senyor Concejal s'ocupa només de les coses localistes, ha estat la resposta.

La nostra informació, queda resumida en aquests quatre punts següents:

1er.- Els terrenys compresos en el solar de l'antiga Espanya Industrial, seran destinats a edificació de vivendes. Serà una nova urbanització en la que, ademés d'haver-hi unes quantes illes, s'hi ha projectat una escola, una guarderia i uns terrenys esportius que admetran en el seu interior una piscina municipal.

2on.- Està en litigi encara si l'Estació de Sants ha d'ésser subterrània o no. El problema de fons és econòmic perquè la RENFE no està disposada a fer una despesa tan important.

El projecte, tant si és subterrània com exterior, no preveu pas l'eliminació de vivendes, sinó només l'eliminació d'alguns magatzems o petites indústries. Aquest segon punt, doncs, no afectarà de cap manera a l'estructura o ritme de la població actual.

3er.- Sobre els solars de l'antiga "Manufacturas Batlló S.A." ningú en sap donar la veritable raó. Sobre el pla de la ciutat, hi ha una nota que diu "tolerancia de vivienda e industria".

4rt.- Els F.F.C.C. Catalans serien subterranis per la Gran Via a fi d'alliberar les proximitats de la Plaça d'Espanys de tota dificultat de tràfic.

ESTATUT LEGAL DE LES VIVENDES DEL DISTRICTE VII

Podem afegir-hi, en relació amb les dades de les vivendes, aquest quadre de les llicències d'edificació concedides en diversos períodes d'anys. Aleshores, cal comptar la construcció de l'edifici després de dos anys de concedida la llicència.

Esquemàticament, el quadre és el següent:

Barria	Total vivendes concedides			61-68			Protegides
	58-62	63-68	58-68	De renda lliure	Limitada	Subvencionades	
1	101	285	386	68	215	2	
2	62	505	567	328	177		
3	197	575	772	438	136	1	
4	374	828	1202	272	545	3	8
5	913	3305	4218	1241	1948	2	114
6	1053	2689	3142	1011	791	287	
7	<u>276</u>	<u>666</u>	<u>942</u>	<u>123</u>	<u>285</u>	<u>258</u>	
	2976	8253	11229	3481	4097	553	122

	Stoc total	% Total v. 58-68	
	(m ² edificables)	Stoc total	Vivendes / Ha
1	2303	16'8	117
2	2381	23'8	119
3	3545	21'8	89
4	3957	25'9	112
5	8487	49'7	113
6	9605	32'7	104
7	<u>3065</u>	<u>30'7</u>	<u>100</u>
	33343	33'7	108

El ritme d'edificació, ponderant el creixement relatiu en aquests períodes en els diversos barris, es veu clarament una diferència significativa en el barri 2, entre els carrers Creu Coberta i Tarragona, on la importància creixuda ha estat de l'ordre de 714'5%. Per altre banda, el segueix en importància el barri 5 corresponent a Collblanch, que és de l'ordre d'un 261'9%. Aquesta és la primera característica que es veu a l'aproximació d'aquest quadre.

Una altre cosa que sorprèn una mica és que en el període ~~delus~~ al 68, no es dona la construcció de vivendes socials ni de vivendes d'empresa.

El 76'17% de les vivendes que es construeixen al barri 3, són de renda lliure. Al barri 2, on el ritme de construcció és

EL COMPLEXE SOCIO-CULTURAL DE SANT MEDIR

Escola activa de Pares: va nèixer amb la idea d'èsser un centre de formació i sensibilització dels pares enfront dels problemes pedagògics; però, en definitiva, s'han limitat a crear i mantenir una escola de pedagogia activa: Proa.

D'una capacitat de 400 alumnes, està instal·lada en un immoble de lloguer que comparteixen amb la secció filial d'un Institut d'ensenyança mitja al carrer Almeria, 57.

Les dificultats econòmiques de l'ensenyament primari, l'han convertida en una escola un xic classista. Queden involuntàriament diferenciats els que van a Proa dels demés que no hi van.

Agrupament escolta de nois: dos estols de llobatons, una secció de rangers, una de pioners i un grup de pre-clan. Afiliat a Minyons Escoltes.

Agrupament escolta de noies: Aconfessional, de la Germanor de Noies Gules. Dos estols, un dels quals va començar el 69-70 el sistema de coeducació que encara segueix, i una secció de noies guies.

Ambdós agrupaments tenen el local al carrer Constitució, 64 on hi havia abans la parròquia de Sant Medir.

Ginnàs: a l'abast econòmic de tothom, els que hi van només paguen per a cobrir les despeses. La parròquia nomena una persona de la seva confiança per a dirigir-lo i aquesta s'encarrega de contractar al professor i comprar els aparells necessaris, donant compte de la seva gestió a la parròquia un cop a l'any.

Bàsquet: gestió similar al ginnàs. Tenen un equip que milita en la tercera categoria regional.

Centre parroquial: A més a més del clàssic bar, hi ha un cinema que, en la seva programació, va deixant els criteris formatius per a agafar un sentit comercialitzat que li permeti seguir mantenint-se econòmicament. Un teatre on grups de teatre experimental, fan isolades representacions amb un públic minoritari que normalment ja s'al porten ells mateixos. Està en marxa també un Cine-club que, fins aquest any, no ha començat a recollir socis i a fer sessions periòdiques (cada 15 dies). Abans només havien fet unes sessions de tanteig, al preu de 25 pessetes.

Club Famèlic: Situat en el quart pis de l'actual rectoria de Sant Medir, és una mena de Club de Joves, en el que es proposen de barrejar l'espali i alguna cosa de promoció cultural. No hi ha socis. Només són unes persones amb una gran dosi de ganes de treballar i que envien convocatoris arreu del barri; és per això que l'assistència és molt fluctuant. Hi va haver una època de crisi al Club, des del fet que membres d'un partit marxista no identificat van intentar transformar-lo en un grup polític. S'acabà amb la retirada estratègica d'aquestes persones.

Les fonts informatives

Comissió d'Urbanisme del Patronat Municipal de la Vivenda

- Els límits
- Edat sexe i les edats
- L'Estructura d'Empleu
- Tasa motorització
- La vivenda

Comissió Mixta de Coordinació Estadística

- La immigració

Visión Sociográfica de Barcelona - Cáritas Española, 1965

- Ingressos anuals familiars

Jefatura Provincial de Sanidad

Col.legi Oficial de Metges

Col.legi Oficial de Matrones

Col.legi Oficial de Practicants

- L'assistència mèdica

Biblioteca de dades estadístiques de l'Institut Municipal d'Estadística

- treball femení
- Eades de població

La Enseñanza en Barcelona 1969-70 - Ayuntamiento de Barcelona

- L'Inserçança

Guia Urbana de Barcelona

- els transports

Servei de planificació de l'Ajuntament

Servei del Planell

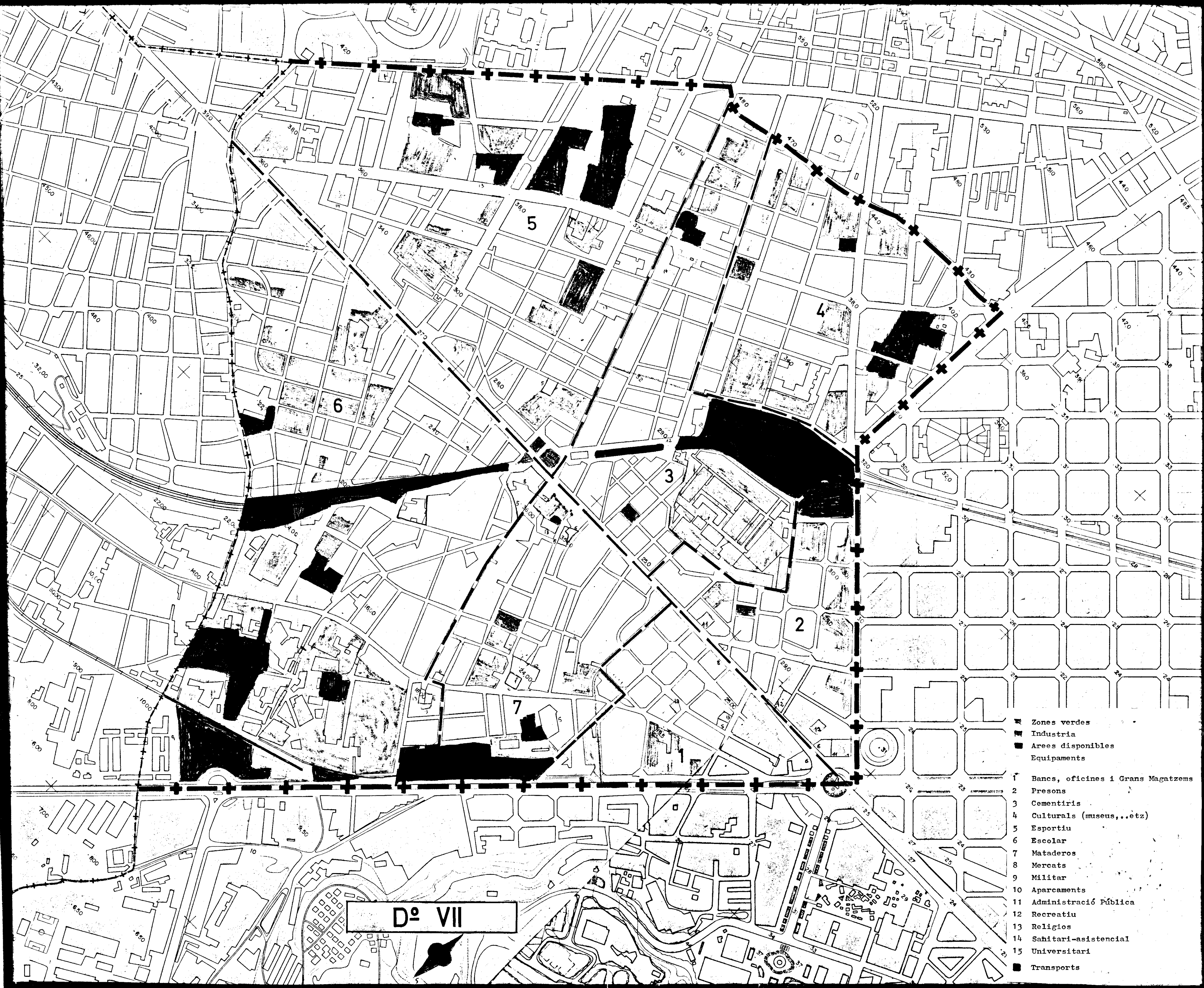
- Plans urbanístics

I N D E X

Pàg. N°

- 1 **ELS LIMITS**
 - Districte i Barris
- 3 **LA POBLACIO**
 - Evolució per barris
 - Relació i evolució entre Creixement vegetatiu i el creixement migratori
 - Índex de natalitat i mortalitat
 - Creixement del districte
 - Relació entre masculinitat - immigració.
- 6 **EL SEXE I LES EDATS**
 - Evolució de la masculinitat de la població
 - Evolució de la piràmide d'edats
 - Piràmide d'edats i els barris
- 8 **LA IMMIGRACIO**
 - Relació amb la població natural
 - Piràmide d'edats de la immigració
 - Altres característiques: analfabetisme, procedència...
- 9 **L'ESTRUCTURA D'EMPLEU**
 - Distribució de la població per activitats professionals
 - Treball femení
 - Empreses i empleats segons activitats i barris
 - Desplaçaments laborals
- 15 **LA RENDA PER CAPITA**
 - Tasa de motorització
 - Distribució de la renda per càpita, segons barris.
 - Ingressos anuals familiars
- 17 **LA VIVENDA**
 - Distribució per barris
 - Relació lloguer - propietat de les vivendes
 - Rellogats
 - Cost dels lloguers per barris.
- 20 **L'ASSISTENCIA MEDICA**
 - Equipament de personal i material, per barris
- 22 **L'ENSENYANÇA**
 - Equipament i déficits, segons graus d'ensenyament.
- 25 **TRANSPORTS**
 - Comunicacions inter-urbanes
 - comunicacions urbanes
- 26 **PLANS URBANISTICS AL DISTRICTE VII**
- 27 **ESTATUT LEGAL DE LES VIVENDES AL DISTRICTE VII**
- 29 **EL COMPLEXE SOCIO-CULTURAL DE SANT MEDIR**
- 30 **LES FONTS INFORMATIVES**

Dº VII

- Zones verdes
- Industria
- Arees disponibles
- Equipaments
- 1 Bancs, oficines i Grans Magatzems
- 2 Presons
- 3 Cementiris
- 4 Culturals (museus,..etz)
- 5 Esportiu
- 6 Escolar
- 7 Mataderos
- 8 Mercats
- 9 Militar
- 10 Aparcaments
- 11 Administració Pública
- 12 Recreatiu
- 13 Religios
- 14 Sanitari-asistencial
- 15 Universitari
- Transports